

REPUBLIKA SLOVENIJA
OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

Kazenski oddelek
Ferrarska ulica 9, 6000 Koper

**ZAPIS ZVOČNEGA POSNETKA
GLAVNE OBRAVNAVE
z dne 17. decembra 2013**

Kazenska zadeva zoper:

Obtoženega Braneta GORŠETA, obtoženo Barbaro GORŠE, obtoženega Vlada PETKA in obtoženega Rudolfa TRČKA,

zaradi kaznivega dejanja poslovne goljufije po II. in I. odstavku 228. člena Kazenskega zakonika-1 in drugih,

po obtožbi Specializiranega državnega tožilstva Republike Slovenije, opravilna številka KT-S-7/2013 z dne 7. maja 2013.

Predsednik senata: Julijan GLAVINA

Zvočni posnetek glavne obravnave zapisuje: Ester COTIČ VOLK

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prične ob 9:56 uri.

H govorniškem pultu pristopi **obtoženi Brane GORŠE** in pove v svoj

Z A G O V O R:

K točki I/1:

Predsednik senata: (osebni podatki obtoženca in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Beseda se preda obtoženemu Goršetu. Prosim, če začnete.

Obtoženi Brane Gorše: Najprej izjavljam, da pri opravljanju nalog stečajnega upravitelja v stečajnem postopku Hidro Koper nisem storil nobenega kaznivega dejanja, nisem kršil nobene zakonske ali podzakonske norme stečajnega prava, niti nobene druge norme. Tožilstvo v prvem sklopu očitkov, ki se nanaša na prodajo pravne osebe Hidro Koper v stečaju očita, da sem prikazoval, da sem sprožil vse postopke v zvezi z vknjižbo lastninske pravice na Hidro Koper, ter, da kupec dejansko z nakupom ne bo pridobil nepremičnin. Logični preizkus trditve tožilstva pokaže, da je trditev nasprotna pravni ureditvi, ki ureja prodajo stečajnega dolžnika kot pravne osebe. Prodaja stečajnega dolžnika kot pravne osebe je urejena v členu 146. Zakona o prisilni poravnani, stečaju in likvidaciji. V nadaljevanju bom uporabljal za ta zakon okrajšavo ZPPSL. S prodajo stečajnega dolžnika kupec ne pridobi lastništva na posameznem premoženju tega stečajnega dolžnika, ampak postane lastnik pravne osebe. Torej postane lastnik vseh poslovnih deležev v kolikor gre za prodajo družbe z omejeno odgovornostjo, oziroma vseh delnic v kolikor gre za prodajo delniške družbe. Tudi sodna praksa je popolnoma jasna v tej zadevi. Odločba Višjega sodišča v Kopru pravi: *»Tožeča stranka z nakupom stečajnega dolžnika kot pravne osebe ni postala lastnica njegovega premoženja, temveč edini družbenik te pravne osebe.«* RB Nekretnine d.o.o. je kupil pravno osebo Hidro Koper in postal edini družbenik te pravne osebe. To dejstvo ne more biti sporno saj je še danes razvidno iz vpisov v sodni register. RB Nekretnine so tako vpisane kot edini družbenik te pravne osebe, torej stečajnega dolžnika od nakupa te pravne osebe dalje, pa vse do danes. Torej RB Nekretnine so dobile tisto kar so kupile. Pri sklenitvi pogodbe o prodaji pravne osebe pooblaščenca kupca, ki je zastopal kupca tako nisem mogel ničesar prikazovati, ker pri sklenitvi pogodbe ni šlo za prikazovanje nobenih dejstev, ampak zapis prodaje, ki je temeljila na pravnomočnem sklepu stečajnega senata o prodaji stečajnega dolžnika kot pravne osebe. Način prodaje, potek prodaje je določen v členu 146 ZPPSL. Stečajni senat je določil, da se stečajni dolžnik proda kot pravna oseba potem, ko je pridobil mnenje upniškega odbora, in mnenje stečajnega upravitelja. To je posebna določba v I. odstavku tega člena. Stečajni senat je odredil prodajo na javni dražbi. In v razpisu javne dražbe določil vse pogoje te prodaje. Ti pogoji so bili torej znani že z izdajo sklepa o prodaji stečajnega dolžnika kot pravne osebe. In preden je katerikoli potencialni kupec sploh vplačal varščino kot pogoj za sodelovanje na javni dražbi. Tudi sodna praksa v tem primeru je popolnoma jasna. Tako odločba Višjega sodišča Maribor. Pristojnosti stečajnega senata so, da odloči... Se pravi pristojnosti stečajnega senata pri unovčevanju premoženja so, da odloči ali se bo stečajni dolžnik prodal kot pravna oseba, ali se bo prodajalo posamezno njegovo premoženje. Da odredi način prodaje. To je javna dražba in zbiranje ponudb. Da določi najnižjo prodajno ceno, ter vse ostale pogoje prodaje. Za izvedbo sklepov pa je zadolžen stečajni upravitelj, ki dela po navodilih in pod nadzorstvom predsednika stečajnega senata. Tako sklenitev prodajne pogodbe predstavlja le izvajanje pravnomočnega sklepa stečajnega senata, in ne kako voljno dejanje stečajnega upravitelja. Tudi trditev, da sem pooblaščenca kupca nekaj neresnično prikazoval je netočna. Vsa komunikacija med mano in pooblaščencom izhaja iz elektronskih pisem, ki se nahajajo v spisu, in druge komunikacije med menoj in tem pooblaščencom sploh ni bilo. Od leta 2004 dalje, ko so se začele težave v stečajnem postopku HKS SICURA v Ljubljani. Namreč v zvezi z vprašanji o stečajih, z vprašanji upnikov, ali morebitnimi kupci premoženja nisem komuniciral drugače kot le pisno. Pisno pa v obliki ali elektronske pošte, ali navadne pisne pošte. Da med menoj in pooblaščencom kupca ni bilo nobene telefonske komunikacije jasno izhaja iz mojega elektronskega sporočila pooblaščenca z dne 1. februarja 2008 kjer piše: *»Bil včeraj izven SLO pa spet zamuda.«* Če bi obstajala telefonska komunikacija, potem ne bi z zamudo odgovarjal na elektronsko pismo pooblaščenca kupca. Ta komunikacija je v kazenskem spisu. Tudi za vse ostale elektronske komunikacije med pooblaščencom in menoj ne izhaja trditev tožilstva, da sem sprožil vse postopke v zvezi z vpisi lastništva. Iz te komunikacije jasno izhaja, da so se vsa vprašanja nanašala na hipoteke, in, da so bili sproženi vsi postopki v zvezi z izbrisi vknjiženih hipotek. Tudi trditev, da bi kupec z nakupom pravne osebe pridobil lastništvo

na nepremičninah, govora je o tistih nepremičninah na katerih je bila vpisana pravica uporabe vložek številka 804 k.o. Bertoki, je v nasprotju z zakonodajo Republike Slovenije ne glede na jasnost o tem, da predmet prodaje niso bila zemljišča, ampak pravna oseba. Po veljavni zakonodaji Republike Slovenije lahko lastninsko pravico na nepremičninah, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji pridobijo samo rezidenti Evropske Unije. Torej, pravne osebe, ki so registrirane na področju Republike Slovenije. Fizične osebe, ki imajo domicil v Republiki Sloveniji, ter rezidenti držav članic Evropske unije. RB Nekretnine d.o.o. ni bil rezident Evropske skupnosti, oziroma Evropske unije, saj ima sedež v Banja Luki. Banja Luka se nahaja na področju Republike Srbske, ta pa je del Federacije Bosne in Hercegovine, ki ni članica Evropske unije. Tako ta pravna oseba nikoli ni mogla, in ne bo mogla postati lastnik posameznik nepremičnin v Republiki Sloveniji, razen v kolikor bo Bosna in Hercegovina sprejeta v Evropsko unijo. Tožilstvo ne zatrjuje, da je ta pravna oseba postala lastnik vseh ostalih nepremičnin, tistih, na katerih je bila vpisana lastninska pravica, in so bile vpisane v vložni številki 2948 k.o. Bertoki, vložni številki 2520 k.o. Postojna, vložni številki 1607 k.o. Koper, vložni številki 898 k.o. Koper in vložni številki 566 k.o. Semedela. Tega tožilstvo ne more trditi, ker že na podlagi določbe Ustave člena 68 ta pravna oseba, torej RB Nekretnine d.o.o. ne more pridobiti na nepremičninah, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji nobene lastninske pravice. S tem pa prihaja tožilstvo v teh trditvah v nasprotje s samim seboj, in normativne ureditve Republike Slovenije. Seveda je vprašanje ali je javno dobro bilo kakršnakoli ovira za prodajo pravne osebe. Po veljavni ureditvi ni bila nobena ovira. Res je, da je javno dobro izven prostega pravnega prometa, vendar to ne pomeni, da izven vsakega pravnega prometa. Vendar v konkretnem primeru ni bil opravljen noben promet z zemljišči. To izhaja iz preprostega dejstva, da se pri prometu z zemljišči odmerja davek na promet z nepremičninami, kar je podlaga za overovitev podpisa prodajalca pri notarju. Kar je podlaga za vknjižbo lastninske pravice v zemljiški knjigi. V konkretnem primeru ni bil odmerjen ne davek na promet z nepremičninami. Niti ni bil overjen moj podpis na pogodbi pri notarju. Pojem javnega dobra ne pomeni, da gre za premoženje, ki ni moglo postati last Hidra Koper saj je bil ta pravni subjekt že vpisan kot imetnik pravice uporabe v zemljiški knjigi. Te nepremičnine so postale last Hidra Koper že na podlagi samega zakona, in ni bi potreben noben drugi posel. Taka kakšna odločba sodišča, ki vodi zemljiško knjigo, nima nobene posledice na pridobitev lastninske pravice, saj odločba zemljiške knjige ne pomeni tisto podlago, ki jo opredeljuje zakon za pridobitev lastninske pravice. Za lastninsko pravico je podlaga, to je določeno v Stvarno-pravnem zakoniku, ali zakon, ali pravni posel, ali dedovanje, ali odločba državnega organa. Obstoj odločbe zemljiške knjige, ki je zavrnil vknjižbo lastninske pravice v korist Hidra v stečajju, tako nima nobenih pravnih posledic, ker je bila lastninska pravica na nepremičninah vložne številke 804 k.o. Bertoki pridobljena na podlagi zakonskih določb, in sicer Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini in Zakona o graditvi objektov. V letu 2008, torej v letu, ko je prišlo do prodaje pravne osebe je veljav Zakon o graditvi objektov z oznako ZGO-1. Ta zakon določa kaj je grajeno javno dobro, oziroma javno dobro. In sicer pravi v členu 2, da je grajeno javno dobro lokalnega pomena je tisto grajeno javno dobro, ki sodi v omrežje gospodarske javne infrastrukture lokalnega pomena in javna površina na njih, kakor tudi objekti in deli objektov katerih uporaba je pod enakimi pogoji namenjena vsem, kot so ceste, ulica, trg, pasaža in druga javna prometna površina lokalnega pomena, tržnica, igrišče, parkirišče, pokopališče, park, zelenica, športno-rekreacijska površina, in podobno. V zvezi s statusom nepremičnin se o njihovem statusu pridobivajo potrdila pristojnih občinskih organov, ki se danes imenuje potrdilo o namenski rabi zemljišča. V tem potrdilu pristojni organ opiše vse omejitve, ki se nanašajo na posamezno zemljišče. Tudi v zvezi s prodajo stečajnega dolžnika kot pravne osebe so bila pridobljena ta potrdila katerega je izdal Urad za okolje in prostor Mestne občine Koper. V tem potrdilu so med drugim zajeta vsa zemljišča v vložni številki 804 k.o. Bertoki. To potrdilo je priloga k cenitvi premoženja stečajnega dolžnika kot pravne osebe, in iz tega potrdila ne izhaja, da so posamezne parcele opredeljene kot javno dobro. Niti ne izhaja, da so opredeljene kot grajeno javno dobro lokalnega pomena. Za njih ni prikazana prav nobena omejitev. Tako potrdilo je v času začetka stečajnega postopka se imenovalo malo drugače, in sicer Informacija o namenski rabi zemljišča. Kako je izgledalo potrdilo, ki se je nanašalo na javno dobro

je bilo predloženo v okviru dokaznega postopka. Gre konkretno za potrdilo Občine Ljubljana, ki se nanaša na glavno avtobusno postajo v Ljubljani, ki seveda po dostopnih zemljiškoknjižnih podatkih ni v javni lasti. Torej ni v lasti niti Občine Ljubljana, niti države, ampak je v zasebni lasti. In na tem potrdilu jasno piše, da gre pri konkretni parceli za grajeno javno dobro. Torej v letu 2007, ko se je začel postopek prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe, in v letu 2008, ko se je prodaja dejansko vršila, navedena zemljišča v potrdilu o namenski rabi, ki je sicer obvezna priloga k vsaki prodajni pogodbi za prodajo zemljišč niso bila opredeljena kot grajeno javno dobro. Torej pet let po začetku veljavnosti zakona, ki ureja tovrstno vprašanje, zemljišča tega statusa niso imela. Ta status so dobila šele leta 2010 z odločbo Mestne občine Koper. Iz te odločbe izhaja, da je Mestna občina Koper postopek izvedla na podlagi določila čl. 212 ZGO-1. Ta člen, 1. odstavek določa grajeno javno dobro po zakonu in pravi: *»Steje se, da ima zemljišče na katerem je zgrajen objekt, ki se po določbah prejšnjega člena šteje za grajeno javno dobro državnega pomena, pridobljen status grajenega javnega dobra, če je z dnem uveljavitve zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini imela na njem pravico uporabe država ali lokalna skupnost.«* In potem se člen nadaljuje. Bistvo tega člena je, da mora na nepremičnini stati zgrajen objekt. Iz posnetkov zemljišč, ki so bila predložena jasno izhaja, da niti danes, kaj šele v letu 2008 na nobeni od posameznih parcel ni bil noben zgrajen objekt, ki bi predstavljal kakršnokoli grajeno javno dobro lokalnega ali državnega značaja. Pravne posledice začetka stečajnega postopka so določene v členu 103 ZPPSL, ki pravi, da pravne posledice začetka stečajnega postopka nastanejo z dnem, ko je oklic o začetku stečajnega postopka nabit na oglasno desko sodišča. Od tega dne dalje tečejo vsi roki v katerih morajo subjekti, ki menijo, da imajo kakršnokoli pravico na premoženju stečajnega dolžnika prijaviti svoje tovrstne zahtevke, oziroma terjatve, ki so podlaga za odločanje sodišča o njih. Za sedaj sporne nepremičnine ni bilo nobene prijave. Niti v roku za prijavo terjatev, to je dva meseca po objavi oklica. Niti kadarkoli v času do same prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe. V konkretnem primeru so pravne posledice stečaja nastopile 29. novembra 2002, ko je bil oklic o začetku stečaja nabit na oglasno desko tega sodišča. Tako so tega dne nastopile pravne posledice začetka stečajnega postopka, in se v zvezi s temi posledicami uporablja tisti del člena 212 ZGO-1, ki govori o pravici uporabe na dan uveljavitve Zakona o lastninjenju na nepremičninah v družbeni lastnini. Na ta dan, se pravi, ko je začel veljati ZLNDL pa je bila vpisana pravica uporabe v korist Hidra Koper. To ne more biti sporno, ker to izhaja zemljiškoknjižnih izpiskov, ki se nahajajo v spisu. Zato bi Mestna občina Koper, ko je izdajala odločbo v letu 2010 morala izdati odločbo tudi upoštevaje določilo člena 213 ZGO-1, in bi morala nepremičnine, če je želela te pridobiti, ali odkupiti, ali začeti postopek njihove razlastitve, in jih na noben drugi način ne bi smela odvzeti Hidru Koper. Kdaj se oblikuje stečajna masa določa čl. 104 ZPPSL. Stečajna masa se oblikuje z dnem začetka stečajnega postopka na podlagi samega zakona. Stečajni upravitelj na oblikovanje stečajne mase nima nobenega vpliva. Na dan začetka stečaja postane stečajna masa, vse premoženje stečajnega dolžnika. Med premoženje spadajo pa tudi seveda pravice kar smo se učili na fakulteti. Sam status grajenega javnega dobra ne pomeni avtomatičnega nastanka lastninske pravice v korist države ali lokalne skupnosti. Javno dobro pomeni le, da je tovrstna nepremičnina dostopna vsem. Dokaz za to je nedaleč stran od tukaj. Zakon o javnih cestah določa, da je avtocesta grajeno javno dobro državnega pomena. Izgradnja avtoceste na zemljišču, ki ni last države ne pomeni, da je to zemljišče postalo avtomatsko last države, ampak, da se mora taka nepremičnina ali odkupiti, ali zanjo izvesti postopek razlastitve. Konkretni primer imate na delu avtoceste pri Ospu, ki poteka po zemljišču Agrarne skupnosti Osp. Med to skupnostjo in državo potekajo pogajanja o plačilu odškodnine. Zadeva je javno objavljena v javnih medijih. Zadnja objava je bila 15. oktober 2013. Konkretno to pomeni, da Mestna občina Koper ni imela nobene pravice pridobiti lastninsko pravico brezplačno, saj na dan uveljavitve Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini, oziroma na dan začetka stečaja nad Hidro Koper v zemljiški knjigi ni bila vpisana kot imetnica uporabe na teh zemljiščih v vložni številki 804. Do posledic iz sporne upravne odločbe tudi ne bi prišlo, če v postopku izdaje navedene odločbe ne bi bil zlorabljen zakon, ki ureja upravni postopek, in po katerem je tekel postopek, to je Zakon o splošnem upravnem postopku. Iz te odločbe izhaja, da je bila odločba samo nabita na oglasno desko, i ni bila nikoli vročena Hidru Koper d.o.o. kot

prizadeti stranki o kateri prenehanju pravice uporabe se je odločalo z navedeno odločbo. Prav tako družbi Hidru Koper ni bil podan nikoli status stranke. Gre za kršitev člena 42, 43 in 44 ZUP-a. Še več, člen 44 ZUP jasno pravi, da mora upravni organ ves čas med postopkom po uradni dolžnosti skrbeti za to, da so v postopku udeleženi vsi na katere jih pravice ali pravne koristi bi lahko vplivala odločba. Popolnoma nobenega dvoma ni, da je odločba Mestne občine Koper vplivala na tako pravne pravice kot koristi, saj se je odločalo z njo o izbrisu pravice uporabe v zemljiški knjigi. Glede na zakonska določila je tako odločba Mestne občine Koper nična. Iz ustaljene sodne prakse sodišč jasno izhaja, da zemljiška knjiga vknjižbo lastninske pravice v korist MO Koper, na vložni številki 804 k.o. Koper ne bi smela dopustiti, ker Mestna občina Koper nikoli ni bila vpisana kot imetnik pravice uporabe v tej vložni številki. Nadalje opozarjam na kršitev, ki je pri tajanju roka v katerem je bila odločba nabita na oglasno desko. Ta rok je po zakonu 15 dni. Iz same odločbe, oziroma zaznamkov uradne osebe na odločbi izhaja kdaj je bila odločba nabita na oglasno desko. Kdaj je bila odločba sneta z oglasne deske in iz preračuna je razvidno, da je bil rok nabitja odločbe 14 dni, kar pomeni, da odločba Mestne občine Koper ni postala nikoli pravnomočna, in zato ni bilo nikoli nobene podlage za vknjižbo v zemljiški knjigi. Nadalje je podana naslednja kršitev pri izdaji te odločbe. S to odločbo se je odločalo o pridobitvi lastninske pravice v korist Mestne občine Koper. Po Zakonu o lokalni samoupravi in za pridobitev lastništva nepremičnega premoženja v korist občine je določena pristojnost Občinskega sveta. To je določeno v členu 29. V konkretnem primeru pa je odločbo izdal nepristojen organ, zato je tudi iz tega vidika odločba nična. Seveda se postavlja vprašanje zakaj Hidro Koper, ko je bil seznanjen z odločbo Mestne občine Koper z dne 17. maja 2010 (obtoženec ima v svojem zapisu ima napisano 18. maj 2010- FTR 10:20:47) ni nikoli začel postopka za obnovo upravnega postopka, kar mu daje možnost zakon, ali postopka za plačilo odškodnine. Da je Mestna občina Koper dolžna plačati odškodnino v kolikor odvzema tuje premoženje, oziroma te nepremičnine, jasno izhaja iz postopka, ki ga Mestna občina Koper vodi zoper državo, ko je država, torej Republika Slovenija odvzela Mestni občini Koper zemljišča za navezovalno cesto do Luke Koper preko Sermina. Tudi to je javno objavljeno v medijih, in sicer 22. oktobra 2013. Da pa ni bilo popolnoma nobene podlage za izdajo naveden odločbe izhaja iz naslednjega dejstva. V obrazložitvi odločbe Mestne občine Koper izhaja, da so zemljišča, torej posamezne parcelne številke iz vložne številke 804 k.o. Bertoki pot, pašnik in dvorišče. Torej ne gre za noben grajen objekt, ki bi se lahko štel za javno dobro. V kolikor gre za pot bi se na podlagi ustaljene sodne prakse morala ta pod izkazati kot kategorizirana pot, cesta ali ulica lokalnega pomena po Zakonu o javnih cestah. Kaj takega, torej kategorizacija Mestna občina Koper v odločbi ne zatrjuje. Tudi, če bi bila pot kategorizirana, pa bi lahko v last Mestne občine Koper prešla le z odkupom ali z razlastitvijo kar izhaja iz številnih odločb, od Ustavnega sodišča Republike Slovenije navzdol. Za isto to mojo trditev obstajajo konkretni dokazi tudi v stečajnem spisu Hidra Koper, ko je Mestna občina Koper od stečajnega dolžnika s sklenitvijo neposrednih prodajnih pogodb odkupovala ceste, oziroma dele cest, ki se nahajajo v katastrski občini Samedela. Ta pogodba o odkupu cest se nahaja v stečajnem spisu od listne številke 2029 do listne številke 2036. Mestna občina Koper je torej očitno spremljala stečajni postopek Hidra Koper, in je zato zelo neobičajno, da na prodajo pravne osebe ni reagirala, če je mislila, da se prodaja kaj kar bi bilo njeno. Poleg tega iz te iste odločbe, se pravi upravne odločbe izhaja, da gre za razen pri dveh parcelah za površine na območju Luke Koper. Člen 212 in 213 ZGO-1 torej jasno govorita o zgrajenih objektih, česar iz te navedene odločbe ni razvidno. Prav tako iz zračnih posnetkov jasno izhaja, da na teh nepremičninah ni zgrajen noben objekt. Torej ni obstajala popolnoma nobena pravna podlaga za izdajo predmetne odločbe Mestne občine Koper. Javno dobro v konkretnem primeru je bilo v zemljiško knjigo vpisano v času, ko smo imeli sistem družbene lastnine. Ko je bilo vse od vseh. Ta družbena lastnina je prenehala s trenutkom, ko je bil zaključen postopek lastninskega preoblikovanja podjetij v družbeni lastnini, in s trenutkom, ko je začel veljati Zakon o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastniki, ko se je uknila družbena lastnina na zemljiščih. Ob spoštovanju določb Zakona o vodah, ki pa je začel veljati preden se je začel stečajni postopek Hidra Koper je bilo potrebno zemljišča, ki predstavljajo vodotoke izločiti v korist države. Da obstoji problem vodotokov v tem stečajnem postopku jasno izhaja iz poročil prejšnje stečajne

upraviteljice, in tudi iz primopredajnega zapisnika kjer je jasno govora o problemu vodotokov. Torej se je stečajna upraviteljica popolnoma jasno zavedala, da obstoji problem zemljišč, ki niso urejena. Zakaj zemljišča, ki so bila problematična niso izkazana v nobenem dokumentu do mojega imenovanja v stečajnem postopku, ni jasno. Tak izkaz nepremičnin je zakonska obveznost stečajnega upravitelja. Če bi prejšnja stečajna upraviteljica naredila prikaz teh nepremičnin, potem mi danes ne bi tukaj stali in se ne bi pogovarjali o ničemer, ker bi bila zadeva popolnoma jasna. Opozarjam pa, da je na listni številki stečajnega spisa od listne številke 1007 do listne številke 1008 predlog prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe z dne 10. marca 2004 za ceno 100.000,00 SIT, ali nekaj manj kot 500,00 evrov. Pa si naj vsak misli svoje. Iz listin v stečajnem spisu, in sicer listna številka 1376 in dalje izhaja, da je družba GEACOME d.o.o., ki je urejala pravna vprašanja za Republiko Slovenijo, oziroma Družbo za avtoceste Republike Slovenije v njeni lasti štela, da ima Hidro Koper na spornih zemljiščih lastninsko pravico. Iz mojega dopisa, torej na tej listni številki in uradnega zaznamka katerega je zabeležila sodnica jasno izhaja problematika vodotokov. V obrazložitvi obtožbe tožilstvo navaja, da sodi prodaja pravne osebe med posle katere vodi stečajni upravitelj. Navedena trditev je v direktnem nasprotju z zakonsko ureditvijo, ki določa, da prodajo odredi stečajni senat. Ki določi tudi vse pogoje in način prodaje, ter, da stečajni upravitelj le izvaja tako odločitev stečajnega senata. Zato pri prodaji pravne osebe ne gre za nobeno moje voljno ravnanje, ampak za dolžnost, da izvedem pravnomočni sklep stečajnega senata. Vsaka prodaja premoženja je sestavljena iz dveh pravnih poslov. Prvi je zavezovalni pravni posel. Drugi je razpolagalni pravni posel. V konkretnem primeru, torej v stečajnem postopku, in v primeru prodaje pravne osebe je zavezovalni pravni posel javna dražba, ki teče po pravilih, ki so določeni v sklepu o prodaji, ki ga izda stečajni senat. Ta javna dražba pa se izvede pod pogojem, da zainteresirani kupec izjavi, da je pripravljen kupiti premoženje po postavljenih pogojih. Če tako izjavo svoje volje poda mora izpolniti še naslednje pogoje za veljavnost tega zavezovalnega pravnega posla, in to je plačilo kupnine. Ko je kupnina plačana se pravna oseba izroči kupcu. Izročitev pravne osebe kupcu pa se izvede s sklepom stečajnega senata. Torej, niti pri zavezovalnem, niti pri razpolagalnem pravnem poslu ni nobenega voljnega ravnanja stečajnega upravitelja, saj na pogoje javne dražbe, in s temi elementi prodajne pogodbe nima vpliva, ker ji določi stečajni senat. Na izročitev pravne osebe pa prav tako ne, ker izročitev prav tako opravi senat. Zato prodaja pravne osebe ne spada med posle katere opravlja stečajni upravitelj, ampak je to le izvajanje sodnega sklepa sodišča. Trditev obtožbe, da je stečajni senat sledil predlogu stečajnega upravitelja za prodajo pravne osebe je v direktnem nasprotju z določilom I. odstavka 146. člena ZPPSL. Upravitelj v obliki predloga poda svoje soglasje k takemu predlogu prodaje. Seveda je v skladu s sistemsko ureditvijo stečajne zakonodaje popolnoma jasno, da stečajni senat na kakršenkoli predlog stečajnega upravitelja ni vezan. Prav tako je v nasprotju z listinskimi dokazi trditev, da se je kupec v pogodbi zavezal, da bo plačal kupnino v roku 15 dni. Rok plačila kupnine je bil določen že v sklepu o prodaji pravne osebe, in ga je bil dolžan spoštovati kot pogoj za veljavnost, kot sem prej rekel zavezovalnega pravnega posla. Trditev tožilstva, da je pooblaščenec kupca kasneje ugotovil, da se RB Nekretnine d.o.o. ne more vpisati kot novi lastnik na nepremičninah v vložni številki 804 k.o. Bertoki je tako v direktnem nasprotju s predmetom prodaje. Prodana je bila pravna oseba, ne pa zemljišča. In v direktnem nasprotju z ustavnopravno ureditvijo po kateri subjekti, nerezidenti Evropske unije sploh ne morejo postati lastniki nepremičnin Republiki Sloveniji. Zato je trditev, da pooblaščenec nisem povedal, da z nakupom na javni dražbi kupec ne more pridobiti lastninske pravice neresnična, saj je kupec kupoval pravno osebo, ne zemljišč. Pravno osebo je kupec kupil, in se tudi kot edini ustanovitelj vpisal v sodnem registru, kar je skladno tako zakonski ureditvi kot sodni praksi. Trditev o čistosti nepremičnin se jasno nanaša na zastavne pravice, oziroma hipoteke. To izhaja tudi iz elektronske korespondence med pooblaščenecem kupca in Aleksandrom Kovačevićem, to je zakonitim zastopnikom kupca, katero je ta vložil v ta spis, in sicer elektronskega sporočila z dne 1. februar 2008, ki pravi, citiram: *«Od zemljiške knjige Okrajnega sodišča v Kopru smo prejeli še dodatno dokumentacijo. Ugotovili smo, da nam je odvetnik Gorše dal točne informacije. Nepremičnine so proste hipotek.»* Ta elektronska korespondenca se nahaja na listni številki 1273 kazenskega spisa. Trditev, da sem

vedel, da kupec ne bo mogel pridobiti lastninske pravice je točna, saj je šlo za pravno osebo nerezidenta Evropske unije, kar pa mora biti znano vsakemu pravniku, in ne samo meni. Status javnega dobra v konkretnem primeru ni pomenil nemožnosti pridobitve lastninske pravice, saj bi jo družba Hidro Koper d.o.o. lahko pridobila na podlagi določil ZGO-1, pa takega postopka ni nikoli začela. Pravica uporabe, ki je bila vknjižena v zemljiški knjigi je v skladu s pravnimi normami del premoženjske sfere subjekta. Kaj predstavlja premoženjsko sfero je jasno opredeljeno skozi pravice, kar je predmet učenja že v prvem letniku Pravne fakultete. Zato je taka pravica tudi predmet ovrednotenja in predstavlja neko vrednost. Kar se tiče urejanja vprašanj o vodotokih, to jasno izhaja iz elektronske komunikacije z gospo Urško Ilič Vidergar s katero sem urejal ta vprašanja, ki je bila, ne vem, če je še zaposlena na Ministrstvu za okolje in prostor. Iz elektronske pošte z dne 24. aprila 2006 izhaja, da je država štela, da je Hidro Koper lastnik na zemljiščih v vložni številki 804 k.o. Bertoki, da pa želi država na podlagi zakona, torej Zakona o vodah, ki je začel veljati pred začetkom stečajja, urediti svojo lastninsko pravico. Katere nepremičnine iz vložne številke 804 k.o. Bertoki bodo tako prešle v last države je bila odločitev v celoti na strani države, oziroma njenega organa. Urejanje vprašanja vodotokov je trajalo do poletja 2007. Potem, ko je poleti 2007 postalo jasno, da je država kot svojo lastnino opredelila vsa zemljišča katera je hotela prevzeti v svojo last, se je začel postopek, ki je pripeljal do prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe, ni sporno, da je javno dobro izvzeto iz prostega pravnega prometa, ampak to ne pomeni, da ni v pravnem prometu pravna oseba, ki ima upravičenja na takem premoženju, oziroma javnem dobru. Nesporno je, da s prenosom lastništva na pravni osebi ne pride do nobene spremembe o lastništvu na samem premoženju pravne osebe. Vsa upravičenja ostanejo nespremenjena. Spremeni se le lastnik poslovnega deleža. Dokaz za to je prav tako na tem konkretnem sodišču, torej prodaja pravne osebe stečajnega dolžnika, ki ima pravico izrabe na naravnem bogastvu ter kamnolom. Konkreten primer pa je bila prodaja stečajnega dolžnika Gradis Koper, ki je imel pravico izrabe kamnoloma. Tak isti postopek z opredeljenim javnim dobrom je bil speljan v stečajnem postopku St 88/2000 tega sodišča. Nisem zasledil, da bi bil kakršenkoli kazenski postopek tam sprožen. Tudi trditev tožilstva o neizvedeni prodaji MOLET-a., ki naj bi dokazovala, da naj bi šlo za prodajo premoženja, ki ne spada v stečajno maso, je v nasprotju z listinami v stečajnem spisu na listni številki 1970 kjer se nahaja sklep o prodaji MOLET-a.. In na listni številki 2037 kjer se nahaja pogodba o prodaji tega MOLET-a.. MOLET. je bil predmet prodaje, vendar ne na javni dražbi, ampak s sklenitvijo neposredne prodajne pogodbe med stečajnim dolžnikom in Mestno občino Koper. Ta pogodba dokazuje, da je tako premoženje lahko predmet prodaje, ne sicer komerkoli, ampak samo tistemu, ki imajo pravico do nakupa takega premoženja. Da se taka prodaja izvaja. In se je izvajala. In, da v konkretnem primeru pri prodaji pravne osebe Hidra Koper ni šlo za nič protizakonitega, neobičajnega, nenavadnega. Številna korespondenca med menoj, Mestno občino Koper in odvetnikom Matozom, kot njihovim pooblaščenecem je bila predložena v dokazne namene. Iz tega izhaja, da je Mesta občina Koper budno spremljala stečaj Hidra Koper. Da je, ko je bila objavljena javna prodaja, se pravi na javni dražbi tako cest kot MOLET-a. reagirala, da se je javna dražba preklicala, vendar se je prodaja izvedla s sklenitvijo neposrednih prodajnih pogodb. To pomeni, da so lahko predmet od prodaje tako ceste kot MOLET In, če bi držale trditve tožilstva prepovedi tovrstne prodaje proti, in do take prodaje ne bi prišlo. Gotovo pa Občina Koper ne bi plačala nobene kupnine. Zato je zatrjevanje, da je v primeru nepremičnin v vložni številki 804 k.o. Bertoki šlo za tuje premoženje neutemeljeno in brez podlage. Šlo je za premoženje, ki je bilo vključeno v premoženjsko sfero stečajnega dolžnika, saj so za to obstajale jasne zakonske podlage tako v določbah Zakona o lastninjenju nepremičnin v družbeni lastnini, Zakona o graditvi objektov in ZPPSL. Sklicevanje tožilstva na sklep zemljiškega sodišča, ki je zavrnilo vknjižbo lastninske pravice je tako neutemeljeno. Edino pravni in veljavni dokument v zvezi z zemljišči in morebitnimi očitki je tako potrdilo o namenski rabi zemljišč, ki nepremičnin v vložni številki 804. k.o. Bertoki ni opredeljeval kot javno dobro, oziroma grajeno javno dobro, in pa določbe ZGO-1, ki so določale kdaj se posamezna nepremičnina opredeli kot grajeno javno dobro. Vse te okoliščine nedvomno kažejo, da ne gre za nobeno zavajanje, goljufanje ali kaj drugega iz moje strani, ampak izključno za premoženje, ki zemljiškknjižno ni bilo urejeno, torej za rizično premoženje kot sem navajal v

predlogih, in za katerega je potrebno urediti njihov status. Dejstvo, da je Mestna občina Koper olastnila zemljišča v nasprotju z določili ZGO-1, pri tem pa ni priznala pravice pravne osebe Hidro Koper kot stranke v postopku, ne morejo biti okoliščine zaradi katerih sem kazensko odgovoren. Gre za nično odločbo Mestne občine Koper. Nična odločba nima nobenih pravnih učinkov, kar pomeni, da je ničen tudi vpis lastninske pravice v korist Mestne občine Koper v zemljiški knjigi. To pomeni, da je Hidro Koper že po samem zakonu še vedno imetnik pravice uporabe na teh zemljiščih, in, da se njegovo premoženje zaradi te nične odločbe Mestne občine Koper ni v ničemer zmanjšalo. Torej ni nastala nobena premoženjska škoda v njegovi sferi. Posledice ničnosti te odločbe lahko tožilstvo odpravi s kratko vlogo, ker mu tako pooblastilo daje zakon. S tem pa lahko odpravi vse posledice nične odločbe, pri čemer sam menim, da je potrjevanje neresničnih dejstev, kar je potrdilo o pravnomočnosti odločbe, ki sploh ni visela 15 dni na oglasni deski. Potrjevanje, da gre za grajeno javno dobro, pri čemer je jasno razvidno, da gre za navadna zemljišča, in odločitev po organu, ki po zakonu ni pristojen, ter protizakonita izključitev stranke iz postopka, tako ravnanje, ki ima vse elemente storjenega kaznivega dejanja. Na žalost to do sedaj ni nihče še ugotovil. Trditve o tem, da se kupec pravne osebe ne more vknjižiti kot lastnik na nepremičninah te pravne osebe so v nasprotju s pravno ureditvijo in vsebino predmeta prodaje. Za ravnanje tretjih oseb, to je nepravilen upravni postopek, in opustitev ravnanj tretjih oseb, ko niso sprožile predloga za obnovo postopka upravnega postopka, ali predloga za plačilo odškodnine, za kar so imele vse zakonske podlage..., kar je vse pomenilo zmanjšanje premoženja družbe Hidro Koper, ne pa RB Nekretnine, kazensko ne morem odgovarjati. Ustaljena sodna praksa je jasna. Opredelitev določene nepremičnine kot javno dobro ne pomeni, da je nepremičnina v neki posebni javni lasti, ampak, da je predmet lastninske pravice, ki pa je omejena z vsakemu pristojno pravico splošne rabe. Opozoriti moram še naslednjo okoliščino. Iz odločbe Mestne občine Koper izhaja, da so vse nepremičnine, razen dveh manjših parcel na področju Luke Koper. Vsem, ki ste domačini je znano, da je Luka Koper zaprto območje do katerega ni prostega dostopa. To izhaja že iz preprostega dejstva, da ima Luka Koper vsakega septembra Dan odprtih vrat, ko lahko javnost pride v Luko Koper, kar ji sicer drugače ni omogočeno. Tak zaprt prostor, oziroma onemogočen dostop pa pomeni, da ni možen vedno prost dostop komurkoli do nepremičnin na področju Luke Koper, kar pa je bistven pogoj po zakonu za opredelitev nepremičnin za grajeno javno dobro. Torej bistven pogoj je prost dostop vsakomur. Torej tudi iz tega vidika za izdajo odločbe o grajenem javnem dobru za vse nepremičnine sploh niso bili izpolnjeni zakonski pogoji. S tem ni bilo nobene podlage za izdajo odločbe. To vse jasno pomeni, da bi Mestna občina Koper v kolikor je želela pridobiti te nepremičnine morala začeti ali postopek razlastitve, ali pa te nepremičnine odkupiti. Torej v vsakem primeru bi morala plačati Hidru Koper odškodnino.

K točki I/2:

Drug sklop očitkov se nanša na mojo opredelitev kot uradne osebe. Tožilstvo trditev o položaju uradne osebe gradi na določbah KZ in pa II. odstavek 12. člena ZPPSL. Stečajni zakon ne podeljuje stečajnemu upravitelju nobenega položaja uradne osebe. Ne daje nobenih javnih pooblastil. Stečajni zakon v celotnem svojem tekstu v zvezi z upraviteljem ne uporablja nikoli nobene besede pooblastilo, ali uradni položaj, ali uradna oseba. Niti ne navaja, da bi bil upravitelj pooblaščen karkoli storiti. Določilo člena 12 ZPPSL spada med splošne določbe zakona, o čemer se lahko vsak prepriča, če prebere kazalo k temu zakonu. In sicer ta člen določa v I. odstavku, da se v stečajnem postopku odloča s sklepom ali odredbo. V II. odstavku pa, da se z odredbo izda uradni osebi ali organu, ki opravlja stečajni postopek nalog za izvršitev posameznih dejanj. Stečajni zakon v členu 72 določa, da je stečajni upravitelj organ stečajnega postopka in ne uradna oseba. Torej člen 12 ZPPSL predstavlja opredelitev sodnih odločb po stečajnem postopku, ne pa položaja stečajnega upravitelja kot uradne osebe. To se lahko prepriča tudi s tem, da se prebere komentar k temu členu zakona. Iz zakonskih določb nesporno izhaja, da mora upravitelj za vsako svoje ravnanje pridobiti predhodno pisno soglasje stečajnega senata ali predsednika stečajnega senata. V kolikor bi stečajni

upravitelj bil uradna oseba potem ne bi rabili teh predhodnih pisnih soglasij. Poleg tega je po zakonu stečajni upravitelj dolžan skleniti odškodninsko zavarovanje za svojo odgovornost, česar uradna oseba ni dolžna storiti. Torej očitke tožilstva v mojem položaju kot uradne osebe je v celoti pravno zmoten. Iz obrazložitve na strani 16 obtožbe, prvi odstavek pa ni nikjer zaslediti opredelitve uradne osebe.

K točki I/2a:

V naslednji točki se obravnava očitek storitve zlorabe uradnega položaja pri prodaji terjatve do dolžnika TONCITY PACIFIC INVESTICIJE d.o.o. naprej bom samo imenoval TONCITY, da se ne bomo lomili..., pri čemer naj bi stečajnemu dolžniku prizadel škodo. Očitek je že s pravnega vidika neutemeljen, ker nisem uradna oseba, in za tak očitek sploh ni nobene pravne podlage. V očitku se navaja, da je bila storjena kršitev 6. točke 80 člena ZPPSL saj nisem poskrbel za izterjavo terjatve, ampak sem podal predlog za njeno prodajo. Kot izhaja iz listin v spisu je terjatev Hidra Koper v stečaju do TONCITY-a temeljila na pravnomočni sodni odločbi. In sicer sklep Okrožnega sodišča v Kopru, opravilna številka St 59/2002 z dne 15. maja 2003, ki je postala pravnomočna 31. maja 2003. Te datume navajam, ker so pomembni za nadaljnja izvajanja. S tem sklepom Okrožnega sodišča v Kopru se je potrdila prisilna poravnava nad dolžnikom TONCITY, pri čemer je bila terjatev upnika Hidro Koper uvrščena v razred 1, v znesku nekaj na šestnajst milijonov tolarjev, ki se poplača v višini 100 %, v roku petih letih od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave, pri čemer se terjatev obrestuje po obrestni meri SMOM. Za pojasnilo Slovenska medbančna obrestna mera, do dneva plačila, oziroma poteka roka za plačilo. Trditev, da bi bilo treba terjatev izterjati skladno določilu člena 80, točka 6 ZPPSL je zakonsko neutemeljena. Tožilstvo namreč pri svojih izvajanjih zamolči določila člena 62, 63 in 64 ZPPSL. Terjatve upnika, ki so ugotovljene v postopku prisilne poravnave se lahko izterjajo šele po tem, če dolžnik v roku, ki je določen za poplačilo obveznosti sklepa o potrjeni prisilni poravnavi sam prostovoljno ne plača obveznosti. Konkretno to pomeni, da je bila izterjava terjatve upnika Hidro Koper do dolžnika TONCITY zakonsko prepovedana za čas do 1. junija 2008. V tem času kot stečajni upravitelj Hidra Koper nisem imel nobene pravice izvajati kakršnekoli izterjave te terjatve. Zato je prišla v poštev določba točke 7 80. člena ZPPSL, ki govori o unovčenju premoženja, to pa med drugim tudi prodaje terjatev. Trditev tožilstva, da je bila terjatev zavarovana s hipoteko na nepremičninah TONCITY-a, to sta dve parceli vpisani v k.o. Koper, nima podlage v zakonski ureditvi. Terjatev Hidra Koper je bila pred postopkom prisilne poravnave opredeljena v znesku glavnice z zakonskimi zamudnimi obrestmi. To je razvidno iz zgodovinskega zemljiškoknjižnega izpiska, ki ga je predložilo tožilstvo za razširitev zahteve po preiskavi. Po potrditvi prisilne poravnave pa je terjatev obstojala v višini glavnice z obrestmi po stopnji SMOM. Torej, terjatev se je spremenila v pogledu obrestne mere. Na podlagi določila I. odstavka 64. člena ZPPSL je izvršilni naslov, ki je bil podlaga terjatve, ki je ugotovljena v postopku prisilne poravnave izgubil svojo pravno moč. To pomeni, da so vsi učinki na podlagi sklepa o izvršbi, ki je bil podlaga za vpis hipoteke v zemljiški knjigi prenehali veljati in, da terjatev upnika Hidro Koper od pravnomočnosti sklepa o potrditvi prisilne poravnave ni bila več zavarovana s hipoteko že na podlagi samega zakonskega določila. Kolikor bi namreč ostala v veljavi hipoteka, kar zatrjuje tožilstvo, bi se terjatev upnika poplačala kot ločitvena pravica, in Hidro Koper sploh ne bi bil upnik v postopku prisilne poravnave, ker nam prisilna poravnava ne bi učinkovala. To so terjatve, ki so bile uvrščene v razred 4, kar izhaja iz izreka sklepa o potrjeni prisilni poravnavi, kamor pa terjatev Hidra Koper ni bila uvrščena, ker je bila uvrščena v razred 1, za katerega pa so veljave posledice prisilne poravnave. Kaj pomeni zatrjevanje tožilstva, da bi bilo potrebno terjatev izterjati? To pomeni, da se izterjava terjatve, ki ni bila več zavarovana s hipoteko ne bi smela izvajati pred 1. junijem 2008. Kot je razvidno iz listin v spisu, to je ta istega zemljiškoknjižnega izpiska je TONCITY svoje nepremičnine prodal 15. decembra 2006 s prodajno pogodbo. Predlog za vknjižbo lastninske pravice je bil vložen 30. aprila 2007. To je napisano na strani 7 tega izpiska. Torej na dan, ko bi bilo mogoče začeti z izterjavo terjatve ni obstojalo nobeno premoženje tega dolžnika več, ker je bilo prodano. Kot izhaja iz podatkov spisa

je bil del kupnine uporabljen za poravnavo obveznosti, vendar ne vseh upnikov sorazmerno, ampak določeno izbranih upnikov. Del pa je porabil zakoniti zastopnik za svoje potrebe. Tako bi se pokazalo, da terjatve ni mogoče izterjati. In taka terjatev bi bila odpisana. S tem pa bi dejansko nastala škoda stečajni masi, katero sedaj neutemeljeno očita tožilstvo. Za te očitke pa ne obstoji nobena zakonska podlaga. Nekaj še o ostalih očitkih, ki v zvezi s tem dejanjem navaja tožilstvo. Tožilstvo trdi, da sem vedel, da je vrednost nepremičnin dolžnika približno trinajst milijonov evrov. Ta trditev je neutemeljena. Kako naj bi vedel za to cenitev, tožilstvo naj pove. Ta cenitev se je nahajala v spisu prisilne poravnave. Ta postopek je bil pravnomočno zaključen 31. maja 2003. Sam sem bil za stečajnega upravitelja v postopku nad Hidro Koper imenovan aprila 2005. Torej dve leti po pravnomočnem zaključku postopka prisilne poravnave. V postopku prisilne poravnave tako nisem imel nobene vloge več, ker je bil spis že pravnomočno zaključen in arhiviran. In tako tudi nisem bil več zastopnik upnika, ker je obstojal že pravnomočni izvršilni naslov za terjatev. Pripominjam, da je v cenitvi kot pretežna vrednost nepremičnin opredeljena komunalna opremljenost zemljišča. Priča Marjan Jovanović je povedal, da zemljišče ni bilo komunalno opremljeno. Ta komunalna opremljenost predstavlja več kot polovico cenitve. Potem so bila ocenjena pripravljala dela s temeljenjem katerega jaz nikjer ne vidim. Vsi vemo, da gre za tisto parcelo tam dol, ki je danes zasuta. Do nekaj mesecev nazaj pa je bila v njej meteornica in voda. Torej je šlo za navadno močvirje. Torej je šlo očitno za cenitev, ki je bila narejena za potrebe postopka prisilne poravnave, ne pa dejanski odraz neke vrednosti. Tudi, če bil seznanjen z navedeno cenitvijo, bi šlo za nepomemben podatek zaradi prej opisanih okoliščin, torej, da je zastavna pravica prenehala po samem zakonu, in, da je TONCITY nepremičnino prodal predeno je nastopil rok za poplačilo obveznosti po pravnomočnem sklepu o potrjeni prisilni poravnavi. Trditev tožilstva, da je bila terjatev Hypo Leasinga le osemsto petintrideset tisoč evrov, oziroma z obrestmi na dan 13. marca 2007 le milijon tristo šestintrideset tisoč evrov je netočna, in za tako trditev ni podlage v listinskih dokazih. Iz listin na podlagi katerih je bila vknjižena zastavna pravica v korist Hypo Leasing. To je pogodba o kreditnem poslu s tujino, povezanim z odstopom kreditne terjatve v izterjavo. Torej iz točke IV. te pogodbe izhaja, da znaša kreditni znesek 14.000.000,00 ATS. Obrestna mera 8 % letno. In, da bo na dan zapadlosti kredita 30. junija 2001 znašal dolg šestnajst milijonov štiristo tri tisoč ATS. V točki IX. pa je določeno, da znaša zamudna obrestna mera 6 % nad pogodbeno obrestno mero, ter se v primeru zamude terjatev konvertirajo v slovenske tolarje, in obračunajo zakonite zamudne obresti. Terjatev na dan zapadlosti 30. junija 2001 je znašala šestnajst milijonov štiristo tri tisoč ATS, preračunano po menjalniškem tečaju je to znašalo dvesto devetinpdeset milijonov in še nekaj tolarjev. Obračun zamudnih obresti v skladu s pogodbo o teh zakonskih zamudnih obresti za čas od 1. julija 2001 do 13. marca 2007 znaša tristo devetinosemdeset milijonov tolarjev. Skupni dolg šesto osemintrideset milijonov tolarjev, ali dva milijona sedemsto sedem tisoč evrov, pri čemer opozarjam, da se v prodajni pogodbi nahaja, da sta pogodbeni stranki dolg do Hypo Leasinga ocenili na 2.900.000,00 evrov. Torej daleč od tega, da gre zgolj milijon tristo tisoč. Tudi trditev, da je bil MARKETING GALEB d.o.o. d.o.o. po nakupu terjatve za to terjatev v celoti poplačan je v nasprotju z listinami v spisu. Iz teh listin izhaja, da je MARKETING GALEB d.o.o. do TONCITY-a imel dve terjatvi. Eno lastno v višini štirinajst milijonov in še nekaj tolarjev. In drugo odkupljeno od Hidra Koper v višini šestnajst milijonov in še nekaj tolarjev. Za obe terjatvi skupaj, ki sta znašali preračunano v evre sto šestindvajset tisoč in še nekaj evrov pa je prejel le eno plačilo v znesku petinosemdeset tisoč evrov. In zato ni bil v celoti poplačan. To izhaja iz izjave priče Marjana Jovanovića o prejemu le enega plačila za vse terjatve MARKETING GALEB-a d.o.o.. Tudi trditev, da ni verjeti, da sem o vrednosti nepremičnin pogovarjal z nekim drugim cenilcem Bohom je neutemeljena. Iz izpisa imenika sodnih cenilcev izhaja, da sta v imenu vpisana dva Alojzija Boha. Eden, ki je izvedel cenitev v postopku prisilne poravnave TONCITY. In drugi, s katerim sem govoril, in kateri je občasno izvajal cenitve premoženja v stečajnih postopkih kjer sem bil imenovan za upravitelja seveda poleg vseh ostalih cenilcev, ki so bili angažirani. Tako se pokaže očitek tožilstva v zvezi s to točko obtožbe v celoti za neutemeljenega. Navedba o višini dolga, višini obrestne mere, o zavarovanosti terjatve Hidra s hipoteko o okoriščanju MARKETING GALEBA d.o.o. za razliko med odkupno ceno in

domnevnim polnim poplačilom pa v celoti za neresnične. Ravnanje kot ga opisuje tožilstvo za pravilnega bi pripeljalo do tega, da terjatve ne bi bilo mogoče izterjati, oziroma unovčiti, in bi dejansko takrat nastala škoda za stečajno maso.

K točki I/2b-c:

Naslednji očitek je, da sem zlorabil uradni položaj, ker naj bi odkupoval terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, in upnikom lažno prikazoval višino poplačila terjatev. Torej sam očitek o zlorabi uradnega položaja je neutemeljen, ker zakonsko ni možen, kar sem obrazložil že prej. In dalje tožilstvo v tem delu obtožbe zato, da bi lahko prikazalo neko domnevno logičnost svojih navedb trditve postavlja v nevezanem časovnem kontekstu, oziroma upošteva dejansko stanje ex post, ne pa ex ante, kar pomeni, da je treba dejansko stanje presojeti po stanju v katerem se je neka odločitev sprejela, oziroma sem se nahajal v trenutku sprejemanja odločitve, ko so bili dejanski učinki odločitve še negotovi. To popolnoma nesporno izhaja iz odločbe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije. V decembru 2006 se s Skrbinškovo nisem dogovoril o zagotovitvi denarja za odkup terjatev, s čimer me naj bi prikrivala kot novega upnika. Prav tako v obdobju od decembra 2006, do konca leta 2007, čeprav naj bi vedel, da bo v stečajno maso vključeno tudi premoženje iz vložne številke 804 k.o. Bertoki nisem lažnivo prikazoval obsega poplačila terjatev. Prav tako sebi nisem pridobil nobene protipravne in premoženjske koristi, ker nisem prejel ničesar iz odkupa teh terjatev. Ker nisem bil upnik terjatev, tako tudi senatu nisem mogel zamolčati, da sem novi upnik, zato odmera nagrade in njeno izplačilo ne predstavljata protipravne premoženjske koristi. Med menoj, Skrbinšek ali družbo OFIS ni obstojal noben dogovor o odkupovanju terjatev, zato nisem mogel biti niti formalni, niti neformalni lastnik teh terjatev. Navedbe o preslepitvi upniškega odbora in stečajnega senata v premoženju v vložni številki 804 k.o. Bertoki so neutemeljene, saj trditev o tem, da je nepremičnina javno dobro ne predstavlja izključitve lastninske pravice, ampak le njeno omejitev s pravico vsakega do njene uporabe. Vse navedbe o tem, da so trditve tožilstva glede javnega dobra in tega premoženja v premoženjski sferi stečajnega dolžnika neutemeljene pa izhajajo iz predhodno podanih navedb, to je zakonske ureditve in sodne prakse. Tudi trditev tožilstva o tem, da naj bi z odkupi kršil določilo člena 77 IV. Odstavek ZPPSL o vestnem opravljanju dolžnosti upravitelja je neutemeljena. Tudi, če bi dejansko odkupoval terjatve, s tem ne bi v ničemer kršil svojih dolžnosti. Po nakupu terjatev bi nastala le okoliščina, da ne bi smel več upravljati nalog stečajnega upravitelja v postopku. Vendar razrešitev upravitelja nima za posledico avtomatske prepovedi plačila za njegovo opravljeno dotedanje delo, ampak bi se v takem primeru odmerilo plačilo za čas do razrešitve. Konkretni dokaz je v tem stečajnem spisu Hidra Koper, ko je bila prejšnja upraviteljica upravičena do plačila za svoje delo za čas do njene razrešitve. In ji je bila ta nagrada tudi izplačana. Torej trditev tožilstva, da bi bil upravitelj neupravičen do plačila za svoje delo zaradi razrešitve je v nasprotju z zakonsko ureditvijo. Tožilstvo pri svojih trditvah spregleda tudi sklep stečajnega senata z dne 23. avgusta 2007 s katerim je bila odmerjena akontacija nagrade za delo, za čas od 19. aprila 2005 do 19. julija 2007, kar pomeni, da sem kot upravitelj za svoje delo upravičen do nagrade. Trditev o vedenju obsega premoženja iz vložne številke 804 k.o. Bertoki, ki bo vključena v stečajno maso v letu 2007 (obtoženec ima v svojem zapisu zapisano letnico 2006-FTR 11:02:49) je neutemeljena iz razloga, ker je država šele leta 2007 dokončno povedala katere nepremičnine bi rada prevzela v svojo last. Kaj bo prevzela? Je bilo v izključni pristojnosti države, oziroma njenega organa. V letu 2006 in 2007 tako ni bilo nobenega vedenja o tem, da bo premoženje nekdo kupil. Kolikor do prodaje premoženja ne bi prišlo, bi bilo to premoženje v naravi razdeljeno med upnike, če bi ga hoteli prevzeti. Če ne, pa v korist države, oziroma lokalne skupnosti. Trditev o tem, da sem za dve leti vnaprej vedel, da bo nekdo kupil neko premoženje, oziroma, da bo neko premoženje prodano je absurdna, in v nasprotju z načelom presoje dejstev ex ante. Zanikam vsako poznavanje Kuharjeve pred letom 2010. Tožilstvo trdi, da je Skrbinškova za terjatve upnika UNIVERSE SERVICE d.o.o. lahko izvedela le od mene, kar pa seveda ne drži. Pregled prijavljenih terjatev je sestavni del stečajnega spisa. Tako je

bil o prijavljenih terjatvah lahko seznanjen vsak od dneva naroka, ko se je izvedel preizkus prijavljenih terjatev v letu 2003 dalje. Ne želim ničesar špekulirati. Dejstvo je, da je Skrbinškova, ko je imela odprt svoj s.p. je imela pisarno v Ljubljani, na naslovu Valjahunova 11. Slučajno je to ravno sedež predsednika upniškega odbora gospoda Bončine. Da je bila zaposlena v družbi DSU, ki je naslednica Slovenske razvojne družbe, ki je bila očitno ravno tako slučajno zaposlena prejšnja stečajna upraviteljica. Trditev o osebnih stikih med menoj in predstavniki upnikov, ki so terjatve prodajali je neresnična. Z nobenim upnikom, ki je prodajal terjatve v stečajnem postopku nisem imel nobenega osebnega stika. Edini živi kontakt je bil s člani upniškega odbora, in sicer na sejah upniškega odbora. O teh sejah pa obstoje zapisniki v stečajnem spisu. Moja poročila upnikom so bila edino v pisni obliki. Za stanje stečajnega postopka so spraševali le štirje upniki, ki so svoje terjatve prodali. Podatki o stanju stečajne mase so bili dani na podlagi v tistem trenutku poznanih podatkov. Tako so podatki o obsegu stečajne mase razvidni iz poročil stečajne upraviteljice, na primer od listne številke 1102 do listne številke 1103 stečajnega spisa. Na primer iz zabeležke razgovora predstavnika MERKUR-ja s prejšnjo upraviteljico na listni številki 881 kazenskega spisa. Da se je spomladi v letu 2007 pričakoval zaključek stečajnega postopka, in, da se o premoženju iz vložne številke 804 k.o. Bertoki ni moglo še nič računati, izhaja iz zapisnika o davčnem inšpekcijskem nadzoru z dne 14. marca 2007. Ta nadzor se je nanašal na leto 2006. Na strani 3 tega zapisnika je uradni organ, ki je vodil postopek ugotovi, citiram: *«Zavezanec za davek v inšpiciranem obdobju ni več opravljal dejavnosti v smislu pridobivanja prihodkov, ker je stečajni postopek pred zaključkom, in se vse pripravlja za dokončno unovčenje še obstoječega premoženja stečajnega dolžnika.»* Iz te ugotovitve jasno izhaja, da se je v tem obdobju čakalo le na priliv iz stečajne mase Gradis Koper, za tem pa bi se postopek končal, ne unovčeno premoženje pa bi se preneslo na upnike, oziroma državo, ali lokalno skupnost. Iz listin v spisu izhaja, da je postopek prenosa premoženja na državo potekal še leta 2007. Obseg prenosa je bil v izključni domeni države, zato obseg premoženja iz vložne številke 804 k.o. Bertoki konec leta 2007 do poletja 2007 ni mogel biti znan. Tožilstvo dalje trdi, da sem bil sam tisti, ki je imel pod nadzorom dogajanje okoli odkupa terjatev, kar izhaja iz podatka, da me je OFIS d.o.o. obvestil o odkupu šestnajst terjatev z dopisom z dne 17. maja 2007, do čim sem predlog glavne razdelitve v sodni spis vložil 3. maja 2007. V njem pa zajel podatek, da je nosilec terjatev pod zaporedno številko 30, katera je prej pripadala UNIVERSE SERVICE d.o.o., že OFIS d.o.o., zato sem bil o odkupu terjatev še drugače neformalno obveščen. Navedena trditev tožilstva je neresnična, in predstavlja v pomanjkanju dokazov resničnosti trditve, da sem bil sam kupec terjatev, zavajanje sodišča. V stečajnem spisu na listni številki 1933 se nahaja dopis družbe OFIS d.o.o. z dne 27. decembra 2006, katerega je sodišče prejelo 28. decembra 2006. S tem dopisom OFIS d.o.o. obvešča sodišče o prevzemu terjatve dotedanjega upnika UNIVERSE SERVICE d.o.o.. Na tem dopisu je ročno pripisan uradni zaznamek, da je original vložen med prijave terjatve in odredba, da se obvesti stečajni upravitelj. K temu dopisu, oziroma k tej listni številki je pripeta povratnica sodnega pisma iz katerega izhaja, da sem kopijo navedenega dopisa prejel 30. januarja 2007. Torej sem bil o spremembi upnika za terjatev pod zaporedno številko 30 obveščen 30. januarja 2007, in zato je v osnutku glavne razdelitve z dne 3. maja 2007 pod zaporedno številko 30 zaveden OFIS d.o.o.. Zato o spremembi upnika nisem bil obveščen še drugače neformalno, ampak sem bil obveščen uradno formalno. Iz uradnega zaznamka na listni številki 1933 jasno izhaja, da je po ZPPSL imelo pravico vnašanja spremembe upnika le sodišče, ki je o tej spremembi obvestilo stečajnega upravitelja, ki je po prejemu takega obvestila lahko naredil spremembo upnika v upniških tabelah. Zato je popolnoma jasno, da kasnejša obvestila o odkupu terjatev, ki so bila posredovana samo meni kot stečajnemu upravitelju, ne pa sodišču, in po roku, ko je bil oddan osnutek glavne razdelitve niso mogla biti podlaga za vnos spremembe podatkov upnikov v tabele, in, da za to tega podatka nisem mogel izkazati na podlagi zakonskih prepovedi. Sem bil pa dolžan na podlagi določila člena 419 Obligacijskega zakonika, ko sem bil obveščen o prenosu terjatve na novega upnika, terjatev poplačati temu novemu upniku. Da ne bo prišlo do kakega zavajanja samo še pripominjam, da je o spremembi upnikov upravičen obvestiti dolžnika tako stari upnik, kot novi upnik, kar predstavlja ustaljeno sodno prakso. V izogib dodatnim zavajanjem še navajam. Ko je oddan osnutek glavne

razdelitve., v konkretnem primeru je bil to 3. maj 2007, lahko stečajni upravitelj popravke osnutka izvaja le na podlagi ugovorov upnikov, ki jih podajo na naroku za obravnavanje osnutka za glavno razdelitev, ali pa pisno do tega naroka. To je določeno v členu 165 ZPPSL. (obtoženi v svojem zapisu ima zapisano v členu 165/1 ZPPSL). O teh ugovorih upnikov odloča stečajni senat, kar je podlaga za spremembo osnutka glavne razdelitve, ki je potem priloga k sklepu o glavni razdelitvi. Spet določeno v členu 165 ZPPSL. Kot izhaja iz stečajnega spisa zoper osnutek glavne razdelitve ni bil vložen noben ugovor. Da so te moje trditve točne izhaja tudi iz naslednje sodne prakse. Prva odločba Višjega sodišča v Ljubljani. Samo v pojasnilo zakaj tolikokrat navajam odločbe višjega sodišča, zato, ker v stečajnih postopkih ni odločena po vrhovnem sodišču. Izjemoma se sprejemajo stališča na občnih sejah vrhovnega sodišča. Se pravi prva odločba Višjega sodišča v Ljubljani: *»Upnik lahko vloži ugovor zoper sklep o glavni razdelitvi le na naroku za obravnavanje osnutka za glavno razdelitev. Zato upnik, ki se naroka ni udeležil, oziroma se ga je udeležil pa na njem osnutku ni ugovarjal, po končanem naroku glavne razdelitve ne more več izpodbijati.«* Naslednja odločba. To gre pa za pravno mnenje občne seje vrhovnega sodišča: *»Upnik lahko navaja ugovore k osnutku za glavno razdelitev ne le ustno na samem naroku za obravnavanje osnutka, ampak tudi s pisno vlogo v času med objavo oklica o naroku za glavno razdelitev, in samim narokom.«* In potem še ena odločba višjega sodišča: *»Poznejša razdelitev stečajne mase se opravi samo upnikom katerih terjatve so obsežene s sklepom o glavni razdelitvi.«* Zakaj vse to navajam? Zato, ker tožilstvo očita, da ni bilo nobene podlage za poplačilo terjatev upniku BS FACTOR. Vsa ta sodna praksa jasno kaže, da ta očitke ne drži. Da so določena stroga pravila kako prihaja do spremembe upnikov, in do vnosa v tabele, in na kakšen način se poplačila potem vršijo. Zato sem v osnutek glavne razdelitve pravilno vnesel podatek o spremembi upnika pod zaporedno številko 30, ker sem obvestilo o spremembi upnika prejel pred oddajo osnutka. Vse ostale spremembe pa nisem smel vnesti, ker mi zakon ne daje popolnoma nobenega pooblastila, da bi tako spremembo lahko samovoljno vnašal, ker se spremembe vnašajo le na podlagi obvestila sodišča, oziroma sklepa o ugovorih zoper osnutek o glavni razdelitvi. Pri samem poplačilu pa sem dolžan upoštevati določilo člena 419 OZ, sicer bi kršil zakonske norme, in bi storil tudi kaznivo dejanje v škodo tega novega upnika. O spremembah upnikov sem bil obveščen z obvestili, ki se nahajajo v tem kazenskem zapisu kot priloga pod B1 do B7. (obtoženec ima v svojem zapisu zapisano od B1 do B2). Torej kakšnega dvoma o spremembah upnikov ne more biti. Nadalje je trditev tožilstva, da je moj zagovor, da nisem posojal le denarja neprepričljiv, ker družba GAGAT d.o.o. naj ne bi zaslužila kakršnihkoli obresti v zvezi z nadaljnjimi posojili neresnična. Družba GAGAT d.o.o. je bila ustanovljena, ker je moja žena ostala brez zaposlitve, in je bila tako zaposlena v tej družbi. Opravlja je tudi določene storitve za mene. Ker ni poznala poslovanja podjetij sem vse dokumente pripravljaj sam, in tudi v celoti izvajal sam plačilni promet, ki je bil v elektronski obliki. Tako moja žena nikoli v življenju ni srečala niti Skrbinškove, niti Kuharjeve, in se okoli kakega dogajanja, ki je predmet očitkov z nikomur ni nikoli pogovarjala. Vse posojilne pogodbe so bile pripravljene z moje strani in predložene ženi, da jih podpiše kot zastopnica družbe. Prav tako so bila tudi sredstva, ki so bila posojena družbi SVET nakazana z moje strani. Za ta posojila pa je družba GAGAT d.o.o. prejela obresti. Družbi SVET NAJEM d.o.o. sta bila izstavljena dva računa. In sicer eden 19. oktobra 2007, številka 1/2007 v znesku 3.406,00 evrov. Ta račun je bil plačan 26. oktobra 2007. Drugi račun 7. marec 2008, številka 2/2008 v znesku 2.218,00 evrov. Ta znesek je bil plačan 20. marca 2008 skupaj z zneskom vračila kredita v višini 28.082,00 evrov. Vsa ta nakazila, oziroma promet izhaja iz prometa, ki je v tem sodnem zapisu. Da pa z dejanskimi odkupi terjatev nisem imel nobene povezave dokazuje naslednje dejstvo. OFIS d.o.o. je odkupil tudi terjatev od DURS. Obvestilo o odkupu te terjatve sem prejel 7. decembra 2007, do čim je bilo izplačilo po glavni razdelitvi izvršeno 1. oktobra 2007. Izplačilo je bilo izvršeno v korist DURS. Iz izpovedi priče Zlatkovič izhaja, da so pogajanja o prodaji terjatve potekala od pomladi 2007 dalje. Če bi bil torej seznanjen s postopkom odkupa terjatve, potem te terjatve ne bi poplačal upniku, ki je terjatev prodal. V zvezi s tem izplačilom je bila dne 20. decembra 2007 z moje strani vložena zahteva po vračilu izplačila, o katerem je DURS pozitivno odločil z odločbo dne 17. januarja 2007.

K točki I/2d in I/2e:

Glede očitkov pod točko I/2d in I/2e sem zaradi prepletenosti zadev in očitkov odgovoril že v dosedanjih navedbah, zato samo kratko povzemam, da iz teh navedb izhaja, da je upravitelj upravičen za plačilo za svoje delo, če je razrešen. Da je bila odmerjena akontacija plačila. Torej celotna nagrada ne predstavlja neke protipravne premoženjske koristi. Da premoženje iz vložne številke 804 k.o. Bertoki po tem, ko je država vzela tisto kar je mislila, da je njeno, oziroma kar je želela ni bilo tuje premoženje. In, da je bila prodaja MOLET-a realizirana. S tem se pokažejo vse navedbe tožilstva pri očitkih pod tema dvema točkama za neutemeljene.

K točki III:

Ostaja še točka III.. To je pranje denarja. Kot sem do sedaj navajal, niti pravno, niti dejansko niso bila izvršena nobena kazniva dejanja, ki naj bi jih storil sam. Res obstoja neko drugo kaznivo dejanje, ki ni bilo zapaženo, ampak to ni predmet očitka. Torej nobeno kaznivo dejanje kot jih opisuje obtožnica v točki I. in II. ni bilo storjeno, zato so tudi očitki o pranju denarja v celoti neutemeljeni. Pri prenosu terjatev nisem sodeloval saj je šlo za odnos med družbama OFIS d.o.o. in BS FACTOR, oziroma med Kuharjevo in Skrbniškovo. Da sem bil dolžan poplačati terjatve nosilcu terjatve izhaja iz stečajne zakonodaje, kar sem že predhodno opisal. Zato, ker sem ravnal v skladu z zakonodajo, ko nisem storil nobenega kaznivega dejanja. Razpolaganje s premoženjem, torej s pravicami iz naslova poplačila terjatev je bilo v izključni pristojnosti družbe BS FACTOR. Razpolaganje ni v ničemer prepovedano, v nobeni zakonodaji, zato je odrejanje po tej družbi, da je svoja upravičenja iz naslova poplačila terjatev odstopila tretjim osebam njena izključna in neomejena pravica. V tem delu ni ne zatrjevano, ne dokazno kakršnokoli moje ravnanje. Prav tako mi ni znan noben dogovor med obtoženimi osebami kot se navaja. Moje posojanje denarja družbi GAGAT d.o.o. ni v ničemer nezakonito, zato tudi vračilo danega posojila ne more biti nezakonito. Dejstvo pa je, da zgodba kot jo opisuje tožilstvo o nekem prekladanju denarja ne drži. Družba GAGAT d.o.o. mi je namreč posojilo z dne 10. januarja 2007 v znesku 50.000,00 evrov vrnila že dne 4. julija 2007. Torej še preden je družba SVET NAJEM d.o.o. vrnila kako posojilo družbi GAGAT d.o.o.. Ta okoliščina izhaja iz prikaza plačilnega prometa v spisu. Dalje mi je družba GAGAT d.o.o. v letu 2008, in sicer 24. januarja 2008 vrnila del posojila v znesku 15.000,00 evrov, torej v času, ko od družbe SVET NAJEM d.o.o. ni prejela še nobenega nakazila iz naslova vračila posojila. Tudi ta okoliščina izhaja iz prikaza plačilnega prometa v spisu. Če pa je GAGAT d.o.o. denar vračal prej kot so bila izvršena vračila od strani SVET NAJEM d.o.o., potem zgodba, ki jo zatrjuje tožilstvo enostavno ne drži, in zanjo ni dokazov. Dalje tožilstvo trdi, da mi je družba FINESTO d.o.o. nakazovala denarna sredstva v znesku šestinpetdeset in še nekaj tisoč evrov kot vračilo gotovine, kar naj bi si prilastil. Kar pa je prav tako trditev, ki je napačna. FINESTO d.o.o. je izvršil več nakazil. Prvo 7. julija 2010 z oznako namena nakazila – vračilo gotovine. Nakazilo se je nanašalo na vračilo z moje strani založene gotovine za plačilo avansa za nakup blaga dobavitelja v znesku 1.231,00 evrov. Navedena obveznost izhaja iz priloženih listin, ki so bile dane v dokazne namene. Vsa ostala nakazila v znesku 55.000,00 evrov v štirih nakazilih so označena kot delno vračilo, in so predstavljala vračilo dolga, ki ga je do mene imela družba FINESTO d.o.o., kar izhaja iz pregleda saldakontov. Torej je bil., tudi v dokazne namene so bili podani izpisi saldakontov iz katerih izhaja, da je obstajala obveznost družbe FINESTO d.o.o. domen, in, da je šlo za delno vračilo tega dolga. Tako je v primeru navedenih nakazil šlo za navadno poslovno razmerje, in ne kako pranje denarja. Da ni šlo za nobeno prelaganje denarja, ampak za razne poslovne odnose med GAGAT d.o.o. in SVET NAJEM d.o.o. izhaja iz več dejstev. Moj denar je bil GAGAT-u d.o.o. posojen prvenstveno zaradi nakupa nepremičnine na javni dražbi Okrajnega sodišča v Vrhniki, in sicer nepremičnine, ki se je nahajala, oziroma se nahaja v k.o. Blekova vas, v postopku In 2004/17. Ta nepremičnina je bila kupljena na javni dražbi 18. decembra 2006, in sicer na podlagi

predhodnega dogovora med družbama GAGAT d.o.o. in SVET NEPREMIČNINE, da bo to nepremičnino kasneje odkupilo. Posojilo je bilo namenjeno založitvi sredstev za nakup te nepremičnine. SVET je po dogovoru, da se gre v nakup nepremičnine zagotovil, da bo imel denar za plačilo te kupnine, kar kasneje izhaja tudi iz prikaza plačilnega prometa, in sicer v decembru in januarju 2007 (obtoženec ima v svojem zapisu napisano letnico 2006 in 2007- FTR 11:23:35), ko si je nakazala s strani SVET-a GAGAT-u nakazilo za plačilo te kupnine, ki je bilo dano sodišču, kar je pomenilo, da so ostala prosta denarna sredstva, ki so bila najprej pripravljena za odkup v sodnem postopku. In ta sredstva so se potem lahko uporabila kot posojilo do družbe KUHAR in BERGANT. Tako je bil posojilodajalec do KUHAR in BERGANT - SVET NAJEM d.o.o., in le za ta poslovni odnos, oziroma posojilno razmerje se je vedelo, ne pa za nadaljnje posojanje družbi OFIS. Zato razmerja katera prikazuje tožilstvo naj bi dokazovala dogovor tako o odkupu terjatev, kot načinu vračila sredstev enostavno zanika dejstvo, da mi je GAGAT d.o.o. posojena sredstva v znatnem delu vrnil preden je prejel kakršnokoli nakazilo od SVET-a NAJEM-a d.o.o.. Trditev tožilstva, da prenakazila izplačila stečajne mase v korist družbe BS FACTOR nimajo podlage o listni dokumentaciji stečajnega spisa, in, da gre za razpolaganje s premoženjem, ki je pridobljeno s kaznim dejanjem, in, da gre za obliko pranja denarja, enostavno ne drži. Pravna podlaga za izplačila so opisna zgoraj. Torej prenos terjatev. In izplačila so bila izvedena v skladu s sodno prakso in zakonodajo. Zato ni šlo za nobeno razpolaganje s premoženjem pridobljenim s kaznivim dejanjem. Odkup terjatev je kot zakonsko dopusten način spremembe upnika izrecno opredeljen in določen v Obligacijskem zakoniku, zato pri odkupu terjatev ne more iti za kazniva dejanja. Obvestila o spremembi upnika so bila posredovana ali v stečajni spis, ali neposredno upravitelju, kar ni nobeno prepovedano ravnanje po nobenem zakonu. Poplačilo upniških terjatev je zakonska obveznost stečajnega upravitelja. V zakonu jasno izhaja, da je upravitelj dolžan terjatve poplačati v roku 15 dni po pravnomočnosti sklepa o razdelitvi sredstev. In tako tudi pri tem dejanju ni nobenega zakonsko prepovedanega ravnanja. Res pa je, da zgodba tožilstva o domnevni kaznivosti vzdrži le, če se meni očita kot stečajnemu upravitelju storitev predhodnih kaznivih dejanj, za kar pa kot sem danes pojasnil ni popolnoma nobenega dokaza. Tudi, če bi bil dejanski bil kupec terjatev, s tem ne bi storil kaznivega dejanja. Odkup terjatev ni prepovedan, poplačilo terjatev ni prepovedano. Vendar, ker že v osnovi nisem uradna oseba so vsi očitki tožilstva v zvezi s tem delom obtožnice v celoti neutemeljeni. Tako že ob pravilni uporabi prava, ki ureja stečajni postopek nisem mogel storiti kaznivega dejanja poslovne goljufije, saj izvajanje sklepov stečajnega sodišča ne pomeni nekega zavajanja. Prav tako kupca RB Nekretnine nisem z ničemer preslepil, saj je kupil pravn osebo in se pri njej v celoti vpisal kot edini ustanovitelj. Torej je bil predmet prodaje katero je vodilo stečajno sodišče, v celoti izpolnjen. Res pa je kot sem prikazal, da je v zvezi s premoženjem, ki ga je..., ne morem uporabiti drugega izraza kot ukradla Mestna občina Koper Hidru Koper bilo storjeno kaznivo dejanje. Da je bila izdana nična odločba, kar vse lahko tožilstvo enostavno popravi. Dalje. Nisem storil nobenega kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja saj mi stečajni zakon ne daje takega položaja, oziroma mi ne daje položaja uradne osebe. Prav tako nisem storil kaznivega dejanja pranja denarja, saj je odkup terjatev, ki so ga izvajale tretje osebe ne more pomeniti mojega lastnega kaznivega dejanja. Opis transakcij, ki ga prikazuje tožilstvo pa ne izhaja iz bančnega prometa in listin družb GAGAT d.o.o. in FINESTO d.o.o.. Kakor sem povedal sem sicer tudi zapisal, tako, da iz previdnosti vlagam še v spis.

Predsednik senata: Bi še kaj dodali?

Obtoženi Brane Gorše: Ne. V tem zapisu se malo več sklicujem na neke dokaze in sodno prakso.

Predsednik senata: V glavnem ste povzel?

Obtoženi Brane Gorše: Ja.

Predsednik senata: Ugotovi se, da je obtoženec v spis vložil pisni zagovor.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prekine ob 11:28 uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prične ob 12:33 uri.

H govorniškem pultu ponovno pristopi **obtoženi Brane GORŠE** in nadaljuje v svoj

Z A G O V O R :

Obtoženi Brane Gorše: Od leta 2005 dalje sem za prostore odvetniške pisarne, ki sem jih uporabljal pri svoji dejavnosti plačeval najemnino. Ker je plačilo najemnine postalo dosti visoko, in je počasi presegalo zmožnosti odvetniške pisarne je prišlo v letu 2012 do dogovora z lastnikom, da mi te prostore proda. Tako je bila ali februarja, ali marca 2012 sklenjena prodajna pogodba za nepremičnine, ki so opredeljene, oziroma identificirane tudi v tem aktu ustanovitve zemljiškoknjžnega dolga, pri čemer je bila kupnina določena v znesku 335.000,00 evrov. In v pogodbi je bilo določeno, da se ta kupnina plača v roku desetih let. Ker je bilo s prodajno pogodbo določeno, da se dovoli takoj prenos lastninske pravice, torej še pred plačilom celotne kupnine, zaradi česar bi pač pri poslovanju odvetniške družbe ta bila upravičena do amortizacije, je bilo s prodajalcem tudi dogovorjeno, da se za zavarovanje plačila te kupnine v celoti ustanovi zemljiški dolg. To je ta akt, ki ste mi ga sedaj pokazali. S tem zemljiškim dolgom se je torej zavarovalo plačilo te kupnine. V letu 2013 po odrejenem priporu je seveda nastala situacija, da te kupnine ne bo možno plačati, zato je prišlo do rešitve zadeve tako, da se je namesto razveljavitve pogodbe sklenila prodajna pogodba s firmo prejšnjega lastnika. Nepremičnina se je prenesla na njegovo firmo. Terjatev in obveznosti iz naslova kupnine, se pravi plačila in prejema kupnine pa se je kompenzirala. Tako, da v bistvu so vse pravne posledice tiste prodajne pogodbe bile razveljavljene. Kje se nahaja zemljiško pismo pa ne vem. Rad bi sam še to poudaril, da kupoprodajna pogodba je bila poleg tega akta, ko se je delala hišna preiskava, oziroma preiskava pisarne, pri tisti preiskavi so kriminalisti pregledovali vsak pravdni spis mojih strank. Se pravi odprli so vsak spis kar je v nasprotju z zakonodajo. Kaj so iskali, ne vem. Da so vzemali papirje, ki se naša na stranki lahko pokažem z... Če mi pokažete tisto mapo, ki ste mi jo prej, ko je tisti rokopis. Namreč v tej mapi se nahaja tudi dokument, ki last moje stranke. In sicer gre za zadolžnico za katero bi moral uveljavljati, oziroma začeti postopek izterjave v Avstriji. Torej pomeni, da so kriminalisti neopravičeno brskali po vseh spisih mojih strank v pisarni, kljub temu, da je bila odredba popolnoma jasna.

Predsednik senata: Tožilstvo, odvetniki, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za obtoženega Braneta Goršeta? Ugotovi se, da vprašanj za obtoženca ni. Lahko sedete.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prekine ob 12:37uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se prične ob 12:39 uri.

H govorniškem pultu pristopi **obtožena Barbara GORŠE** in pove v svoj

Z A G O V O R :

Predsednik senata: (osebni podatki obtoženke in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Izvolite.

Obtožena Barbara Gorše: Hvala. Moj zagovor bo kratek. Prvič. Kaznivih dejanj nisem storila. In drugič. Po dvajsetih letih dela v družbi Kompas sem v letu 2006 ostala brez zaposlitve. In, ko se mi je na zavodu za zaposlovanje iztekla pravica do denarnega nadomestila za brezposelnost, in, ker ustrezne zaposlitve še nisem našla je bila na predlog moža v zagotovitev moje socialne varnosti predvsem ustanovljena družba GAGAT d.o.o.. V okviru te družbe sem na to opravljala določena, zlasti manjša administrativna dela, predvsem za moževo odvetniško pisarno. O poslih, ki so opisani v obtožbi ne vem ničesar. Tudi sicer se v moževe posle nikoli nisem vtikala. Rada bi pa povedala, da od soobtoženih poleg moža seveda poznam le gospoda Petka in Trčka, oba zasebno. Da pa gospe Kuharjeve in Skrbinškove ne poznam, in sem zanju prvič slišala v tem postopku. Glede posojil družbi SVET NAJEM, ki so del očitkov v obtožbi pa lahko povem, da sem o teh posojilih zame nisem ničesar dogovarjala. S strani moža mi je bilo povedano, da bi svoja sredstva posodil družbi SVET NAJEM preko družbe GAGAT d.o.o. zato, da bo GAGAT d.o.o. s tem ustavil neki zaslužek iz naslova zaračunanih obresti, s čimer sem se seveda strinjala. Jaz kot direktorica družbe GAGAT d.o.o. sem nato le podpisala pripravljene posojilne pogodbe. Ker je šlo pri teh posojilih za povsem običajna posojila, ki so bila tudi v redu vrnjena, nisem vedela, da bi lahko bilo z njimi karkoli narobe. S tem zaključujem moj zagovor.

Predsednik senata: Ugotovi se, da se obtoženka v preiskavi ni zagovarjala. V svojem zagovoru ste povedala, da ste bila direktorica družbe GAGAT d.o.o. ...

Obtožena Barbara Gorše: (vskoči v besedo) Kaj lahko samo še...?

Predsednik senata: Ja. Kdo pa je bil pooblaščenec na transakcijskem računu?

Obtožena Barbara Gorše: Jaz bi samo rada povedala, da na vprašanja nadaljnja ne bom odgovarjala, ker vse kar vem sem povedala v tem zagovoru.

Predsednik senata: Na postavljena vprašanja obtožena ne želi odgovarjati. Vse kar vem sem povedala v svojem zagovoru. Ste bila tudi pooblaščenka na transakcijskem računu, če ste bila direktorica? Ali je bil kdo drugi?

(12:42:32 iz ozadja slišen glas neznane osebe, ki ne govori v mikrofonski zato zapis ni mogoč)

Predsednik senata: Torej tega niste povedala v zagovoru. Mislim, če želite odgovoriti?

Obtožena Barbara Gorše: Ne.

Predsednik senata: V redu. Lahko sedete.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnavane se prekine ob 12:42 uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnavane se prične ob 12:43 uri.

H govorniškem pultu pristopi **obtoženi Vlado PETEK** in pove v svoj

Z A G O V O R:

Predsednik senata: (osebni podatki obtoženca in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Izvolite.

Obtoženi Vlado Petek: Torej lahko začnem. Hvala. Spoštovano sodišče! Spoštovani gospod

sodnik! Že takoj na začetku izjavljam, da nisem storil nobenega od kaznivih dejanj, ki se mi očitajo v obtožnici. Nikoli doslej nisem imel nobenih težav z zakonom. Nikoli nisem bil v kazenskem postopku. In nikoli nisem bil obsojen. Zato je ta kazenski postopek, ki teče zoper mene, mi je v veliko breme, kar občuti tudi moja družina. Na začetku bi tudi poudaril, da je to izključno moj zagovor, ta sestava tukaj, ki bo..., in ta zagovor bo verjetno bolj povezan s čustvi, ker pač enostavno tako čutim, in, ker se čutim prizadet. Vem samo, da sama čustva na sodišču nimajo kaj iskati, zato sem pa za pravni del odgovorov, kar bo pač v nadaljevanju pooblastil odvetnika, kar je pa tudi že znano dr. Kovačiča, ki bo sam v nadaljevanju postopka argumentiral tudi pravna dejstva. Nadalje kar bi povedal je to, da v času kaznivega dejanja, ki se mi očita v obtožnici nisem poznal gospe Kuhar. Nisem poznal niti gospe Skrbinšek. Obeh navedenih oseb še danes ne poznam, in pravzaprav sploh ne vem kako te gospe izgledajo. Prepričan sem, da bodo tudi to kar sedaj govorim navedeni gospe potrdili kot priče, saj smo jih vabili na sodišče kot priče. Potrdile bodo tudi dejstvo, da se nikoli do zdaj nismo videli, srečali, in se pogovarjali. Še več. Nikoli nismo sploh pravzaprav komunicirali. Zato tudi ne držijo trditve tožilstva, ki v obtožnici navaja, da smo se vsi v posojilni verigi medsebojno dobro poznali in si zaupali, in medsebojno usklajeno sodelovali. S celotno verigo posojil sem bil seznanjen šele ob vročiti odredbe o hišni preiskavi letos februarja. Do takrat pa sem poznal samo razmerje, oziroma del posojilne verige med GAGAT d.o.o., SVET NAJEMOM, in pa takrat KUHAR in BERGANT, čeprav sem na to zadevo v vmesnem času že čisto pozabil saj ni bil, vsaj za našo družbo to noben poseben posel kot bom obrazložil v samem nadaljevanju. Spominjam se, da je v letu 2006 gospod Gorše prišel do mene z vprašanjem, če želim na eni od mojih družb kjer sem bil solastnik in odgovorna oseba nekaj malega zaslužiti. Na moje vprašanje zakaj gre, mi je razložil, da bi naša družba posodila vnaprej določena sredstva, ki bi jih poprej dobila od družbe GAGAT d.o.o., in bi si za to uslugo zaračunale obresti. Sam sem na to pristal, ker se mi je zadeva zdela sprejemljiva. Kot prvo, nismo potrebovali zalagati svojih sredstev, saj naj bi sredstva zagotovila družba GAGAT d.o.o., in še nekaj malega bi zaslužili v obliki obresti. Šlo je za nezavarovano posojilo, z veliko stopnjo zaupanja. Samo posojilno razmerje pa se je urejalo v obliki posojilne pogodbe. Sam družbe KUHAR in BERGANT, se pravi d.n.o. je bil takrat iz Ljubljane, je nisem poznal. Mislil pa sem si, da želi družba GAGAT d.o.o. posoditi svoja sredstva nekomu, ki ga pozna in mu za to zaračunati obresti. V poslovnem svetu sem se dostikrat srečal z dejstvom, da določeni ljudje pričakujejo določene usluge, za njih pa niso pripravljeni nič, ker jim to uslugo dela oseba, ki jo poznajo. Tudi v tem primeru sem mislil, da gre za točno to dejstvo in sem si mislil, da želi družba GAGAT d.o.o., da se želi družba GAGAT d.o.o. skriti za našo družbo točno z namenom, da bi lahko pač naprej zaračunala obresti. Gospoda Goršeta poznam od leta 1996. Na začetku je bil moj osebni odvetnik. Ko sem se pa začel aktivno ukvarjati s podjetništvom je postal tudi odvetnik, ki je zastopal naše družbe, naših družb. To mislim, ker sem bil solastnik večjih družb. To naše sodelovanje se je razvilo v obe smeri tako, da smo začeli tudi poslovno sodelovati pri različnih nepremičninskih poslih. Gospod Gorše je za nas pripravljal vse pogodbe, ki smo jih rabili pri našem poslovanju z nepremičninami. V našem medsebojnem poslovnem odnosu je šlo za veliko stopnjo zaupanja. Predvsem pa sem v vseh letih gospodu Goršetu zelo zaupal, prav zaradi tega dejstva, pri posojilih kjer smo naprej posojali denarna sredstva družbe GAGAT d.o.o. nisem veliko spraševal. Poznal sem gospoda Goršeta. Poznal sem njegovo ženo Barbaro, ki je bila takrat lastnica GAGAT-a d.o.o., in niti v najbolj črnih mislih si nisem mislil, da bi bilo lahko s temi transakcijami kaj narobe, kaj šele, da s tem izvršujem kakršnakoli kazniva dejanja. Gospod Gorše je bil v tistem času zelo cenjen odvetnik. Bil je ugleden stečajni upravitelj, in nikjer v medijih, ali kjerkoli drugje ni bilo govora, da bi bil on sam v navzkrižju z zakonom, ali, da bi delal karkoli narobe. Prav zaradi navedenih dejstev sem to uslugo gospodu Goršetu..., na to uslugo gospodu Goršetu tudi pristal brez pomislekov, da bi bilo lahko s temi transakcijami kaj narobe. Družba GAGAT d.o.o. je družbi SVET NAJEM d.o.o. posodila lastna sredstva, in je zato v skladu s posojilnimi pogodbami zaračunala 2,5 % obrestno mero. Družba SVET NAJEM d.o.o. pa je na to posodila ta ista sredstva družbi KUHAR in BERGANT in za to zaračunala 3 % obresti. Se pravi, da je razlika obračunanih obresti v višini pol procenta pripadala družbi SVET NAJEM d.o.o.. Tudi sama višina posojil se mi ni zdela nič posebnega saj je šlo za običajen znesek v takratnem našem

poslovanju. Dejstvo je, da sem bil v tistem času z gospodom Sandijem Kogovškom solastnik večjih družb. In sicer bil sem solastnik družbe SVET NEPREMIČNINE 50 %, 50 % solastnik družbe SVET **GRADOM (12:50:37 nerazumljiva beseda)**, 50 % solastnik družbe SVET RE in 50 % solastnik že večkrat omenjene družbe SVET NAJEM d.o.o.. Na vseh teh družbah sva z gospodom Kogovškom in najinimi sodelavci, ki jih je bilo v najboljših časih zaposleno preko petdeset ustvarila precej visoke promet za našo branžo v kateri so poslovala. Saj to sem v bistvu že povedal, da smo se ukvarjali z nepremičninami. In sicer za primer za leto 2006 so vse štiri družbe skupaj ustvarile za »cirka« 1,7 milijonov evrov prometa. Za leto 2007 za 3,7 milijona evrov prometa. Za 2008 je bilo »cirka« 5,5 milijona evrov prometa. Torej v konkretnem primeru, ker je šlo za prvo posojilo v višini »cirka« 167.000,00 evrov. Ta znesek praktično ni predstavljal nič neobičajnega v našem poslovanju, saj si je lahko recimo za tisti..., za ta denar v tistih časih kupil manjše dvosobno stanovanje v Ljubljani. Mi smo v tistih časih, oziroma v tistih letih pri našem poslovanju namreč operirali z bistveno višjimi zneski. Nadaljnje posojilo je bilo v višini »cirka« 65.000,00 evrov, kar pa je predstavljalo 1/3 prvega nakazila. In tudi to nakazilo ni bilo nič neobičajnega za naše takratno poslovanje, saj kot sem že omenil smo operirali v tistem času z bistveno višjimi zneski. Nadalje bi želel omeniti, da samo v teh naših naštetih družbah štirih v vseh letih poslovanja praktično opravili, to kar sem gledal preko sedem tisoč transakcij. Nobena izmed navedenih transakcij ni bila sumljiva, in ni bila predmet pregleda. Ni bila v kakršnemkoli postopku preiskave, ali kakorkoli povezana s kakšnim kaznivim dejanjem. Naše družbe so si v preteklih letih ustvarile dobro ime. V poslovnem svetu so postale prepoznavne in vredne zaupanja. Naša posredniška družba je bila ena najbolj prepoznavnih družb v Sloveniji. Imela pa je tudi največ zaposlenih nepremičninskih posrednikov med vsemi družbami v Sloveniji. Tudi sam sem kot strokovnjak, po mojem osebnem mnenju cenjen v nepremičninskem poslovnem svetu. Bil sem nenazadnje med vsemi slovenskimi nepremičninskimi družbami s strani nepremičninskih družb izvoljen kot edini doslej predsednik Združenja za poslovanjem z nepremičninami. Sam še vedno kot nepremičninski strokovnjak za medije tako tiskane, kakor tudi televizijo večkrat komentiram stanje in pričakovanja na slovenskem nepremičninskem trgu. Želel bi pa omeniti še zmoto tožilstva, ki se nanaša na posojila. Zmota se nanaša na skupno višino o posojilih, in pa na plačilo obresti. Najprej skupna višina posojil. Tožilstvo v obtožnici navaja skupno višino posojil v višini 294.000,00 evrov, kar pa ni res. Kumulativno sicer znesek drži, manjka pa navedba, da se je en del kreditov, oziroma en del kredita predhodno vrnil. In del tega vrnjenega kredita znova posodil. Dejanski znesek posojenih sredstev, ki jih je družba GAGAT d.o.o. posodila družbi SVET NAJEM d.o.o. je bil tako 232.000,00 evrov. Nakazila so šla pa po naslednjem redosledu z datumi. 27. decembra 2006 posodi družba GAGAT d.o.o. družbi SVET NAJEM d.o.o. znesek 166.917,04 evra. Istega dne potem posodi SVET NAJEM d.o.o. družbi KUHAR in BERGANT c.o. d. n. o. isti znesek. Potem 17. januarja 2007 zoper posodi družba GAGAT d.o.o. družbi SVET NAJEM d.o.o. 65.082,96 evrov. In 18. januarja posodi družba SVET NAJEM d.o.o. družbi KUHAR in BERGANT isti znesek, se pravi 65.082,96 evra. Ta dva nakazila skupaj predstavljata točno 232.000,00 evrov. Potem pa 18. oktobra 2007 vrne družba KUHAR in BERGANT družbi SVET NAJEM d.o.o. znesek 166.917,04 evra. Se pravi, to je tisti prvi znesek, ki je bil posojen. In pa istega dne plača družba KUHAR in BERGANT..., bom spustil ta c.o. pa d. n. o., in tako naprej, saj vemo o čem govorimo, družbi SVET NAJEM d.o.o. tudi 4.034,05 evra obresti. 19. oktobra 2007 vrne družba SVET NAJEM d.o.o. družbi GAGAT d.o.o. znesek 166.917,04 evra. In istega dne plača družba SVET NAJEM d.o.o. družbi GAGAT d.o.o. tudi 3.406,94 evra obresti. Iz navedenega lahko povzamem, da je družba SVET NAJEM d.o.o. vrnila del kredita, ki je bil posojen 27. decembra 2006, in je tako dne 19. oktobra 2007 družba SVET NAJEM d.o.o. družbi GAGAT d.o.o. dolgovala še 65.082,96 evra. Mesec dni za tem, se pravi 19. novembra 2007 me je znova poklical gospod Gorše in me vprašal, če bi lahko posredoval še eno manjše posojilo pod podobnimi pogoji kot sta bila prejšnja dva. Na kar sem tudi pristal. Tako znova posodi družba GAGAT d.o.o. družbi SVET NAJEM 62.000,00 evrov. In 20. novembra 2007 SVET NAJEM d.o.o. zopet posodi družbi KUHAR in BERGANT znesek 62.000,00 evrov. Iz navedenega izhaja, da to ne gre za nova sredstva, ampak so bila posojena sredstva v višini 62.000,00 evrov, ki so bila

posojena v tem delu posojena iz vračila posojila z dne 19. oktobra 2007 družbi GAGAT d.o.o. v znesku 166.917,04 evra. Torej, še enkrat ni šlo za posojilo 294.000,00 evrov kot to trdi tožilstvo, ampak se je del posojila že predhodno vrnil, in je bil nato zopet posojen tako, da gre praktično samo za dva posojila v višini 232.000,00 evra. Zmotna je tudi ugotovitev tožilstva na 21. strani obtožnice kjer ugotavlja, da iz prometa TRR-ja družbe GAGAT d.o.o. za obravnavano obdobje ne izhaja, da bi zaslužila kakršnekoli obresti v zvezi s temi posojili. Tako tudi ostale vpletene družbe ne. Iz izpisa TRR-ja družb GAGAT d.o.o., oziroma izpisi TRR-jev družb GAGAT d.o.o. in družbe SVET NAJEM d.o.o. govorijo drugače. In sicer to kar sem že prej navajal, pa bom še enkrat povedal. Se pravi 18. oktobra 2007 plača KUHAR in BERGANT družbi SVET NAJEM d.o.o. 4.034,05 evra obresti. 19. oktobra 2007 plača družba SVET NAJEM d.o.o. družbi GAGAT d.o.o. 3.406,94 evra obresti. Potem je bilo pa še 6. marca 2008, plača družba KUHAR in BERGANT družbi SVET NAJEM d.o.o. 2.658,59 evra obresti. In pa na to.. Tukaj imam napačen datum. Se pravi 6. marec 2007 je bila ta zadeva, ker vidim, da je potem naprej 20. marec 2007. Se pravi to posojilo 6. marca 2008 ni 2008, ampak je 2007. Saj to je iz izpiskov itak vidno. Se pravi 20. marca 2007 pa plača družba SVET NAJEM d.o.o. družbi GAGAT d.o.o. tudi 2.218,50 evra obresti, ki so vračunane v znesku 30.301,46 evra, ki jih je družba SVET NAJEM d.o.o. dne 20. marca 2008 vrnila GAGAT d.o.o.. No zdaj sem malo zmedo naredil. Ta 20. marec je 2008. Saj to verjetna gospa tožilka ve, tako, da se opravičujem. Se pravi 2008 sta bile ti dve..., so bile te obresti. Vse navedeno izhaja iz uradnega zaznamka v zvezi pregleda bančnih podatkov in prometa na bančnem računu družbe SVET NAJEM d.o.o.. Številka je pa D 2006218/K110018/6196952 z dne 22. novembra 2012, ki ga je izdelala Policijska uprava Koper, Sektor kriminalistične policije. Žele bi tudi povedati, da ne zanikam, in nikoli nisem zanikal poznanstvo z gospodom Goršetom. V preteklih letih smo se družili tako poslovno, kot tudi zasebno. Postali smo tudi družinski prijatelji. Vse govorim o množini, ker je bil v vseh teh povezavah vključen tudi moj partner in solastnik na vseh družbah gospod Sandi Kogovšek. Vse tri družine smo preživeli skupaj tudi nekaj dopustov. Imamo otroke, ki so približno iste starosti, tako, da so se otroci na dopustih dobro medsebojno razumeli, tako kot smo se mi. Dokaz za to pa so verjetno slike, ki so bile pridobljene na podlagi preiskave iz mojega računalnika. Vendar smo imeli pa v tistem času v bistvu vsak svoje posel. Midva z gospodom Kogovškom sva se ukvarjala z nepremičninami, tako s posredovanjem, kot tudi s poslovanjem z lastnimi nepremičninami. Gospod Gorše je imel svojo odvetniško pisarno. Bil je pa tudi stečajni upravitelj. Sam v vseh letih nisem vedel katere stranke pravzaprav sploh zastopa gospod Gorše. Kaj pravzaprav dela. In katere stečaje vodi. Da je vodil stečaj Hidra sem izvedel šele, ko sem prebiral odredbo o hišni preiskavi, ki mi je bila vročena pred hišno preiskavo. Tako, da o poslih gospoda Goršeta, ki so opisan v obtožnici nisem vedel ničesar. Nisem vedel ničesar o njegovem vodenju stečaja Hidra, kaj šele o kupovanju terjatev v raznih družbah v tujini, in tako naprej. Upam si trditi, da v spisu ni prav nobenega dokaza, da sem jaz zavestno in hote sodeloval pri kaznivih dejanjih, ki se očitajo gospodu Goršetu. Ker torej pravzaprav sploh nisem vedel kaj..., da Gorše, oziroma, da naj bi ne gospod Gorše izvrševal kaznivo dejanje, ki se mu očita, se pravi zloraba uradnega položaja, potem seveda ne more držati niti očitek, da sem s temi nakazili skušal prikriti izvor umazanega denarja, oziroma, da sem pral denar, in vse to naj bi storil za praktično zelo majhen znesek v letih 2006 in pa 2007, kjer so imele moje družbe milijonski promet. Še eno zadevo bi poudaril tukaj, da bi bilo praktično zelo naivno. In tudi se mi zdi zelo naivna ta trditev, da bi nekaj želeli skrivati v neki praktično verigi, tako kot se tukaj očita učinkovitih posojil v času sodobne informacijske družbe, kar se praktično vse transakcije beležijo, in se da za vsa leta v bistvu nazaj dejansko to pogledati, in se tudi evidentira, in zapisuje. V obtožnici se mi z gospodom Goršetom očita tudi povezava preko bivše družbe IGNIS d.o.o. v stečaju, kjer je stečaj vodil tudi gospod Gorše. Res je, da sva z gospodom Kogovškom kupila družbo IGNIS v stečaju od stečajnega upravitelja Goršeta in tako postala solastnika vsak do 50 %. Kupila sva jo z razlogom, čisto preprostim, ker je bilo pač v tistem času registracija nove družbe zelo časovno zamuden projekt. Še bolj zamudna pa je bila registracija pri DURS, da si postal zavezanec za plačilo DDV, kar je za naš posel zelo pomembno. Časovno je taka zadeva, se pravi registracija in pa, da si postal zavezanec za DDV trajala več kot tri mesece, zato je bil nakup družbe iz stečaja veliko bolj enostaven, saj si po

nakupu take družbe lahko nemoteno pričel poslovati. Najkasneje v roku tedna dni. Zanimivo mi je, da se v obtožnici omenja samo ta povezava, saj je bilo v fazi preiskave ugotovljeno še več povezav med poslovanjem z gospodom Goršetom, družbo GAGAT d.o.o., družbo SVET NEPREMIČNINE, družbo RE. Se pravi družbe, ki so prav tako v moji so-lasti, in, ker sem jih tudi že prej omenil. Dejstvo je, da smo se z gospodom Goršetom poznali. Da smo poslovali. Saj to poslovanje pa je bilo v dobri veri, in v skladu s poštenjem, in pravnimi normami, ki veljajo v Republiki Sloveniji. Nikoli nisem imel namen kršiti zakonov. Tudi v konkretnem primeru ne. V sami obtožnici se tudi ne., praktično sama obtožnica ne obrazlaga kateri dokazi podpirajo očitke, da sem jaz vedel za posle gospoda Goršeta okoli Hidra in kupovanje terjatev. In, da sem mu za to še pral denar. Razen tega, da sem poznal Goršeta, česar pa pravzaprav sploh ne zanikam. Ampak od znanstva do skupnega izvrševanja kaznivih dejanj je že zelo dolg skok, ki pa ga po mojem mnenju tožilstvo ne obrazlaga. Še enkrat poudarjam, da sem..., da sam osebno za poslovanje..., da za poslovne dejavnosti gospoda Goršeta nisem vedel, in me tudi niso zanimale saj sem imel pač svoje posle z nepremičninami s katerimi se ukvarjam še danes. Pa še eno dejstvo na koncu, da je šlo v konkretnem primeru za družbo, na en čisto za običajen posel s katerim se pravi ta posojilna veriga kjer smo posojali denar, s katerim se nisem ukvarjal. Kar se je v ozadju dogajalo z denarjem pa nikakor nisem mogel vedeti saj mi teh stvari gospod Gorše praktično nikoli ni razlagal, in me tudi niso zanimale. Tako, da to je moj del.

Predsednik senata: Tudi v preiskavi ste podal izjavo in ste tudi povedal, da na vprašanja ne boste odgovarjal.

Obtoženi Vlado Petek: Ne, tega nisem rekel.

Predsednik senata: Tako ste povedal. Berem zapisnik iz preiskave.

Obtoženi Vlado Petek: A preiskava, je drugo. Ja.

Predsednik senata: **Prebere se zapisnik o zaslišanju osumljenca v preiskavi od listne številke 555 do listne številke 556 spisa.** Prebrano se ne zapiše v zvočni zapis. Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za obtoženega Vlada Petka? Ugotovi se, da stranke nimajo vprašanj za obtoženca. Vi ste bil direktor SVET NAJEM d.o.o.. Od katerega leta?

Obtoženi Vlado Petek: Praktično od začetka, ko smo jo ustanovili.

Predsednik senata: To je od leta? Približno?

Obtoženi Vlado Petek: Ne vem. Se pravi, če je bilo 2006, se pravi, da sem bil verjetno nekje v 2004.

Predsednik senata: Ste še dandanes?

Obtoženi Vlado Petek: Ja, ja še.

Predsednik senata: Ste bil tudi pooblaščenec na transakcijskem računu?

Obtoženi Vlado Petek: Ja. Jaz bi si samo še eno zadevo povedal, če lahko?

Predsednik senata: Prosim.

Obtoženi Vlado Petek: Ni čisto vezano, ampak me je pa malo zmotilo v celotnem postopku. Saj verjetno veste. Mi smo se z gospo tožilko pogovarjali, sicer ne o priznanju krivde, ampak jaz sem ji

takrat rekel ker sem pač želel skrajšati ta boleč postopek in za mene, in za mojo družino, ker ne vem praktično kaj se pravzaprav dogaja. In je bila prva ponudba praktično, ki nam je gospa tožilka nam dala, oziroma mi dala, se pravi družbeno koristno delo za dve leti. Dvoletno kazen, in pa 35.000,00 evrov. Tako, da bom rekel, se mi ne zdi razumljivo..

Predsednik senata: To za senat ni pomembno.

Obtoženi Vlado Petek: Ne vem. Bi prosil no...

Predsednik senata: To je stvar dogovora v okviru predobravnavnega naroka, če pride do...

Odvetnik dr. Blaž Kovačič Milnar: Ne, neki drugega hoče povedati.

Obtoženi Vlado Petek: Če boste slišal nadaljevanje.

Predsednik senata: Ja.

Obtoženi Vlado Petek: Za to potem, ko sem slišal za gospo Skrbinšek, saj sem rekel jo ne poznam, ne. Se pravi gospa je bila v priporu. Gospa je, ne vem, kar sem jaz bral dvigovala denar, zapirala firme, operirala z milijoni. Da se je s tožilstvom pogodila praktično za dve leti družbeno koristnega dela in 30.000,00 evrov. Tako, morate vedeti, da se nisem počutil v redu in ni bilo »fer« s strani tožilstva. To sem želel. Ali pa je bila to boljša pogajalka kot smo bili mi. To pa ne bi vedel.

Predsednik senata: Mi uradno o tem ne smemo vedeti praktično ničesar. Zdaj, če se pogodite se pogodite. Imeli smo predobravnavni narok.

Obtoženi Vlado Petek: Prav. Sem zaključil?

Predsednik senata: Morate vi povedati. Nimate več nič za povedati?

Obtoženi Vlado Petek: Ne.

Predsednik senata: V redu. Lahko sedete.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnavane se prekine ob 13:10 uri.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnavane se prične ob 13:11 uri.

H govorniškem pultu pristopi **obtoženi Rudolf TRČEK** in pove v svoj

Z A G O V O R:

Predsednik senata: (osebni podatki obtoženca in pravni pouk zapisani v zapisniku o glavni obravnavi). Izvolite.

Obtoženi Rudolf Trček: Dober dan. To specializirano državno tožilstvo mi v tej obtožnici očita storitev kaznivega dejanja pranja denarja. To dejanje naj bi naredil tako, da naj bi v imenu podjetja FINESTO d.o.o. v dveh nakazilih dne 6. julija 2010 in sprejel denar v skupni vrednosti dvainšestdeset tisoč in še nekaj evrov. Ta denar pa naj bi potem v štirih nakazilih dne 7. julija, 8. julija in 13. julija 2010 v znesku 56.000,00 evrov prenakazal na osebni račun., osebni bančni račun Braneta Goršeta z elektronskim bančništvom, ne. Razliko naj bi podjetje FINESTO d.o.o. porabila

za svoje poslovanje. S tem naj bi bilo dokazano moje pranje denarja. Zdaj, s tem, da jaz do vročitve obtožnice pa izvedene hišne preiskave sploh nisem vedel kaj pranje denarja je. Jaz Rudolf Trček sem lastnik in direktor podjetja FINESTO USLUGE d.o.o. in FINESTO NAJEM d.o.o.. S podjetjem FINESTO d.o.o., pa nimam nobene povezave, in tudi nisem nikdar posloval. Lastnik in direktor omenjenega podjetja je gospod Miloš Budisavljević, ki ga jaz ne poznam. Ga nisem nikdar in nikjer srečal. Za podjetje FINESTO d.o.o. nisem nikdar podpisal nobenega dokumenta. V imenu tega podjetja izvedel nobenega posla, saj sploh ne vem kaj je dejavnost tega podjetja. Ničesar ne vem o tem, kako, oziroma na kakšen način je podjetje FINESTO d.o.o. pridobivalo prihodke, oziroma premoženje. V imenu podjetja FINESTO d.o.o. nikoli, nikdar nisem sprejel nobenega denarja, ali premoženja. Se pravi v imenu tega podjetja nisem izvedel nobene transakcije, in nisem razpolagal s premoženjem. Nisem nikdar gospodaril s tem premoženjem. In tako naprej. O poslovanju tega podjetja jaz ne vem ničesar. Očitano kaznivo dejanje naj bi storil na podlagi bančnega pooblastila na A Banki, s katerim naj bi prevzel plačilno kartico. Na podlagi tega pa s tem elektronskim bančništvom izvedel prenakazilo. Za pooblastilo na A Banki sem jaz osebno izvedel šele pri mojem odvetniku, ki je kopije teh pooblastil pridobil v sodnem spisu med dokazi tožilstva. Do tega dne nisem vedel ničesar o tem, da naj bi bil pooblaščenec podjetja FINESTO d.o.o. na A Banki Ljubljana. Ob pogledu na ta pooblastila sem pač opazil, da tej podpisi niso moji. Ponovno poudarjam, da v imenu podjetja FINESTO d.o.o. nisem nikoli podpisal nobenega dokumenta. Nikoli nisem bil na banki A Banka. Nikoli nikjer prejel kakšnega dokumenta, plačilne kartice, za dostop do spletnega bančništva, ter tudi nikoli prejel, oziroma prevzel pooblastila za razpolaganje s sredstvi na tekočem računu podjetja FINESTO d.o.o.. S tega jasno sledi, da nikoli nisem izvedel nobenega plačilnega prometa iz bančnega računa podjetja FINESTO d.o.o.. Saj ga tudi nisem mogel izvesti. Za dokaz moje nedolžnosti sem pri priznanem in sodno zapriseženem grafologu gospodu Borutu Pogačniku pridobil mnenje o teh omenjenih podpisih na pooblastilih. Grafolog v ugotovitvah navaja, da ni nikakršne verjetnosti, da bi bil podpis na pooblastilu moj. Moj podpis, oziroma parafa je enak že vrsto let. Predvsem pa je bil enak, tako kot tudi zdaj že tudi pred očitanim dejanjem. Pisno mnenje grafologa je bilo predano tudi v tem sodnem postopku. Še enkrat poudarjam, da gospoda Budisavljevića, ki je direktor podjetja FINESTO d.o.o. nisem nikdar srečal. Pa bi ga na podlagi teh pooblastil očitno moral, saj naj bi bila na banki skupaj. Ker so se vsa ta očitana kazniva dejanja dogajala v povezavi s podjetjem FINESTO d.o.o., jaz tega kako podjetje posluje, oziroma od kje in od koga prihaja denar na račun tega podjetja FINESTO d.o.o. nisem mogel vedeti. Nikoli namreč nisem bil pooblaščenec tega podjetja. Sam ne vem tudi tega s čim se podjetje ukvarja.

Predsednik senata: To bi bilo vse?

Obtoženi Rudolf Trček: Ja.

Predsednik senata: Predsednik senata ugotovim, da se obtoženi Trček v preiskavi se ni zagovarjal, oziroma se je zagovarjal z molkom kar izhaja iz zapisnika o zaslišanju osumljenca od listne številke 559 do listne številke 560 spisa. Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za obtoženega Rudolfa Trčka?

Vprašanje obtoženemu Rudolfu Trčku postavi njegov zagovornik, odvetnik Jurij KLEŠNIK:

Odvetnik Jurij Klešnik: Mene zanima, če poznate Polono Kuhar in Stajko Skrbinšek?

Obtoženi Rudolf Trček: Ne, tudi teh dveh oseb nisem nikoli srečal. Jih ne poznam. In nisem sodeloval z njimi.

Predsednik senata: Obtožencu predoči pooblastilo A Banke na listni številki 291 spisa. Prej ste

povedal, da nikoli niste bil pooblaščenec družbe FINESTO d.o.o.. Prosim, če pogledate tukaj pooblastilo. Vam je kaj znano o tem?

Obtoženi Rudolf Trček: To je pooblastilo, ki ga je predložil... Mislim, ki mi ga je pokazal moj odvetnik, ki ga je pridobil v tem spisu.

Predsednik senata: Torej odvetnik vam je to predložil?

Obtoženi Rudolf Trček: On ga je dobil tukaj, kopije.

Predsednik senata: Vi ne..? To vaše ime gor na tem pooblastilu?

Obtoženi Rudolf Trček: Ja. Ampak podpis pa ni moj.

Predsednik senata: Ste bil kdaj pooblaščenec pri družbi FINESTO d.o.o.?

Obtoženi Rudolf Trček: Ne.

Predsednik senata: Torej je lažno? Ponarejeno pooblastilo?

Obtoženi Rudolf Trček: Jaz nisem bil nikoli na A Banki.

Predsednik senata: Torej gre za pooblastilo, da lahko razpolagate s sredstvi na tekočem računu FINESTO d.o.o. pri A Banki?

Obtoženi Rudolf Trček: Ja.

Predsednik senata: To so vaši osebni podatki, pa neki podpis je tam.

Obtoženi Rudolf Trček: Osebne podatke se da dobiti na različnih koncih. Podpis pa ni moj. Priloženo je bilo tudi mnenje grafologa z mojimi podpisi, s kopijami ...

Predsednik senata: Torej. Zdaj, če še enkrat vprašam. Dejansko nikoli niste bili pooblaščenec družbe FINESTO d.o.o. pri A Banki kot izhaja iz tega pooblastila?

Obtoženi Rudolf Trček: Ne.

Predsednik senata: Tožilstvo, obramba, sodnika porotnika, obtoženci imate kakšna vprašanja za obtoženega Rudolfa Trčka? Ugotovi se, da drugih vprašanj za obtoženca ni. Lahko sedete.

Predsednik senata: Z zvočnim snemanjem glavne obravnave se zaključi ob 13:20 uri.

ZVOČNI ZAPIS ZAPISALA:
Ester COTIČ VOLK

PREDSEDNIK SENATA:
Julijan GLAVINA